

د بادشاهانو اول کتاب

پېژندګلو

اول بادشاهان د حضرت داؤد عليه السلام مرګ او د هغه د زوی حضرت سليمان عليه السلام بادشاهی سره شروع کيږي. حضرت سليمان عليه السلام د دُنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زيات مالداره او د ټولو نه زيات د حکمت خاوند وو. خو حضرت سليمان عليه السلام چې بهرنيو بنځو سره ودونه وکړل او د هغوی د رسم و رواج سره يې واسطه راغله نو د خلقو دپاره يې يو دليل پيدا کړو چې د يو واحد خدای پاک نه واورې. اول بادشاهان په يروشلم کښې د مالک خدای د کور د جوړولو بيان کوي او د صحيح عبادت اهميت ته اشاره کوي. په دې کتاب کښې د خدای پاک وفاداری داسې ښکاره کيږي چې پېغمبران رالېږي او خصوصاً الياس نبی چې خلقو ته خبرداري ورکوي چې د نورو خدایانو عبادت مه کوئ. دا کتاب مونږ ته ښایي چې ټانوَ ته د عبادت کولو نتيجې څومره د تباهي باعث گرځي. دا د فرد واحد او د قومونو د تباهي سبب جوړيږي. د حفظ کولو دپاره ۳۹:۸ آيت ”يوآځي ته د انسان د زړه په خيالونو پوهېږي. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنگه يې حقدار وي.“

د حضرت داؤد بوډاتوب

۱) داؤد اوس د ډېر عمر سره وو، که په هغه باندې به پيرې بستري واچولې شوې نو هغه به بيا هم نه گرمېدو. ۲) خپلو آفسرانو هغه ته ووييل، ”بادشاه سلامت، مونږ به يوه پېغله ولټوو چې تا سره وي او ستا خدمت کوي. هغه به ستا په څنگ کښې ځملي او تا به گرم ساتي.“ ۳) هغوی په ټولو بني اسرائيلو کښې يوې ښکلې پېغلې پسې

وگرځېدل او په شونيم کښې يې يوه داسې جينۍ پيدا کړه چې نوم يې ابی شاگ وو او بادشاه له يې راوستله. (۴) هغه ډېره بنائسته وه او د بادشاه خدمت يې کولو او د هغه خيال يې ساتلو، خو د بشې په توگه يې نه استعمالوله.

د ادونياه په تخت د کښېناستو دعوی کول

(۵) - (۶) چې ابی سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرې ژوندې زوی ادونياه وو. هغه ډېر بنائسته سړې وو. داؤد د هغه سره هيڅ کله سختی نه وه کړې، هغه خپل ځان اوچتولو او وئيل يې چې، "زه به بادشاه يم." هغه د ځان دپاره د جنگي گاپو، آسونو او د پنځوسو سړو بندوبست کړې وو چې د حفاظت دپاره ورسره وې. (۷) هغه يوآب (چې د هغه مور ضرويه وه) او د ابياتار امام سره خبره وکړه او هغوی په دې راضي شول چې د هغه د خبرې ملگرتيا وکړي. (۸) خو صدوق امام، د يهودي زوی بنایاه، ناتن پېغمبر، سمعی، ريعی او د داؤد محافظان د ادونياه په طرف نه وو. (۹) يوه ورځ ادونياه د عين راجل چينې سره نږدې، د مار د گټ سره د گډانو، غويانو او د څړيو سخو قرباني پېش کړه. هغه د داؤد بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزيرانو او آفسرانو له دعوت ورکړو کوم چې د يهوداه وو چې د قرباني دې مېلمستيا له راشی، (۱۰) خو هغه خپل ناسکه ورور سليمان، ناتن پېغمبر، بنایاه او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنه کړو.

د حضرت سليمان بادشاه جوړېدل

(۱۱) ناتن د سليمان مور بت سبع له لارو او د هغې نه يې تپوس وکړو، "ته خبر نه يې څه چې د حجيت زوی ادونياه خپل ځان بادشاه جوړ کړې دې؟ او داؤد د دې نه خبر هم نه دې. (۱۲) که ته خپل ژوند او خپل زوی سليمان بچ کول غواړې نو زه به يوه مشوره درکړم. (۱۳) داؤد بادشاه له فوراً لاره شه او تپوس ترې نه وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا پوخ لوظ نه وو کړې څه چې زما زوی سليمان به ستا نه پس بادشاه

جوړوې؟ نو دا ادونیاہ ولی بادشاہ شو؟“ (۱۴) او ناتن دا هم وفرمائیل، ”چی کله تہ د داؤد بادشاہ سره خبرې کوې، نو زہ به درشم او ستا ټولې خبرې به رښتیا کړم.“ (۱۵) نو بتسبع د بادشاہ ملاوېدو له د بادشاہ کوټې ته ورغله. هغه پېر بوډا شوے وو او شونیمې ښځې ابی شاگ د بادشاہ خدمت کولو. (۱۶) بتسبع د بادشاہ په مخکښې ټیټه شوه او په زمکه پرمخې پرېوته او هغه ترې نه تپوس وکړو، ”زه ستا دپاره څه وکړم؟“ (۱۷) هغې ورته وویل، ”بادشاہ سلامت، تا د مالک خدای د خپل خدای پاک په نوم زما سره پوخ لوظ کړے وو چې زما زوی سلیمان به ستا نه پس بادشاہ وی او ستا په تخت باندې به ناست وی. (۱۸) خو گوره، ادونیاہ بادشاہ شوے دے او صاحبہ، تہ د دې نه خبر هم نہ یې. (۱۹) هغه د پېرو غویانو، گډو او څریو سخو قربانی پېش کړې ده او هغه ستا زامنو، ایباتار امام او ستا د لښکر مشر یوآب له د مېلمستیا دعوت ورکړے دے، خو هغه ستا زوی سلیمان له دعوت نہ دے ورکړے. (۲۰) بادشاہ سلامت، د بنی اسرائیلو ټول خلق ستا په طمع دی چې هغوی ته وواي چې ستا نه پس به څوک بادشاہ جوړېږي. (۲۱) که تہ داسې ونه کړې نو چې تہ څنگه وفات شي نو ما سره او زما د زوی سلیمان سره به د مجرمانو په شان سلوک کيږي.“ (۲۲) د هغې خبرې جاری وې چې ناتن محل ته راوړسېدو. (۲۳) بادشاہ خبر شو چې پېغمبر هلته دے، ناتن لاړو او د بادشاہ په مخکښې ټیټ شو او پرمخې پرېوتو. (۲۴) بیا هغه وفرمائیل، ”بادشاہ سلامت، تا دا اعلان کړے دے چې ستا نه پس به ادونیاہ بادشاہ وی؟“ (۲۵) هغه نن تلے دے او د غویانو، گډو او د څریو سخو قربانی یې پېش کړې ده. هغه ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر یوآب او ایباتار امام له دعوت ورکړے دے او وگوره هغوی د هغه سره په روتی کښې شریک دی او چغې وهی چې ادونیاہ بادشاہ زنده باد. (۲۶) خو بادشاہ سلامت، هغه ما، صدوق امام، بنایاه او سلیمان له دعوت رانه کړو. (۲۷) بادشاہ سلامت، تا د دې مېلمستیا اجازت ورکړے دے؟ خپلو وزیرانو او آفسرانو ته دې هم ونه وئیل چې ستا نه پس به بادشاہ څوک وی؟“ (۲۸) داؤد بادشاہ وفرمائیل، ”بتسبع ته وواي چې دننه راشی.“ نو راغله او د هغه په مخکښې ودرېده. (۲۹) بیا هغه ورته وفرمائیل، ”زه تا ته د ژوندی مالک

خُدائِ په نوم قسم کوم، چې هغه زه د ټولو مصیبتونو نه بچ کړم، (۳۰) نن به زه تا سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالک خُدائِ د بنی اسرائیلو د خُدائِ پاک په نوم کړم، چې ستا زوی سلیمان به زما نه پس هم نن د بادشاهی په تخت کښېښی. (۳۱) بت سبع ورته ټیټه شوه، پرمخې پرېوتله او وې وئیل، ”بادشاه سلامت دې تل تر تله ژوندی وی.“ (۳۲) بیا داؤد بادشاه صدوق امام، ناتن پېغمبر او د یهودع بنایاه راغوبستل. کله چې هغوی دننه راغلل، (۳۳) نو هغه ورته وفرمائیل، ”زما د دربار آفسران د ځان سره بوځی، زما زوی سلیمان دې زما په قچره باندې سور شی او لاندې د جیحون چینې پورې د هغه ملگرتیا وکړی، (۳۴) چرته چې صدوق امام او ناتن پېغمبر هغه د بنی اسرائیلو د بادشاه په توگه سر په تېلو غوړ کړی نو بیا بیگل وغړوی او چغې کړی چې سلیمان بادشاه زنده باد. (۳۵) په هغه پسي واپس دلته راشی چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځی. هغه به زما نه پس بادشاه وی، ځکه چې هغه ما خوښ کړم دے چې د اسرائیل او یهوداه بادشاه شی.“ (۳۶) بنایاه ورته ووئیل، ”هم داسې به وشي او مالک خُدائِ ستا خُدائِ پاک دې دا خبره یقینی کړی. (۳۷) بادشاه سلامت، څنگه چې مالک خُدائِ ستا مل دے نو د سلیمان دې هم مل شی او د هغه بادشاهی دې ستا نه هم زیاته بختوره کړی.“ (۳۸) نو صدوق، ناتن او بنایاه روان شول او د داؤد محافظان یې د ځان سره کړل. سلیمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جیحون چینې پورې یې د هغه ملگرتیا وکړه. (۳۹) صدوق د زیتونو هغه تېل واخستل چې کوم یې د مالک خُدائِ د حضور د خپمې نه راوړی و او د سلیمان سر یې په تېلو غوړ کړو. هغوی بیگل وغړولو او ټولو خلقو چغه کړه، ”سلیمان بادشاه زنده باد.“ (۴۰) بیا ټول خلق ورپسې روان شول، د خوشحالی نه یې چغې وهلې او شپېلې یې غږولې، دومره زیات شور یې کولو چې زمکه یې خوځوله. (۴۱) کله چې ادونیاہ او د هغه ټولو مېلمنو روتی ختموله، نو هغوی شور واورېدو. او کله چې یوآب د بیگل آواز واورېدو نو تپوس یې وکړو، ”په ښار کښې د دې شور څه مطلب دے؟“ (۴۲) هغه لا خبره ختمه کړې نه وه چې د ابیاتار امام زوی یونتن راورسېدو. ادونیاہ ورته ووئیل، ”دنه راشه، ستا په شان

بنهٔ سرے به خامخا يو بنهٔ زهرے راوړی. (۴۳) یونتن ورته ووئیل، ”نه، دا خبره نشته داؤد سلیمان بادشاه جوړ کړی دی. (۴۴) هغه صدوق، ناتن، بنایاه او شاهي محافظان راوغوښتل چې د هغه ملگرتیا وکړی. هغوی هغه د بادشاه په قچره باندې سور کړو، (۴۵) صدوق او ناتن هغه د جیحون چینی سره د بادشاه په توگه مقرر کړو. بیا هغوی ښار ته لاړل، د خوشحالی نه یې دا چغې وهلې چې اوس خلق په جوش کښې دی. دا هغه شور دے چې ته یې اورې. (۴۶) نو سلیمان اوس بادشاه شوے دے او د بادشاهي په تخت ناست دے. (۴۷) بله خبره دا چې د دربار آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل او ورته یې ووئیل، ستا خدای پاک دې سلیمان ستا نه هم زیات مشهور کړی او د سلیمان بادشاهي دې ستا نه هم زیاته بختوره شی. بیا داؤد بادشاه په خپل کت کښې د عبادت دپاره ټیټ شو. (۴۸) او بادشاه دا هم وفرمائیل، راځی، د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک ثناء صفت وکړو، چې هغه زما د اولاد نه یو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو او هغه زه ژوندی پرېښودم چې دا وگورم. (۴۹) بیا د ادونیاہ ټول مېلمانه ویرېدل، هغوی پاڅېدل او لاړل، هر یو په خپله مخه لاړو. (۵۰) ادونیاہ چې د سلیمان نه سخت په یره کښې وو، هغه د مالک خدای د حضور خېمې ته تېز لاړو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره د قربانگاه ښکریې ونيول. (۵۱) سلیمان بادشاه خبر شو چې ادونیاہ د هغه نه ویرېدو او د قربانگاه ښکریې ونيول او ادونیاہ وئیل، ”پرومبی خبره دا ده چې سلیمان بادشاه ما ته قسم وکړی چې هغه به ما نه وژنی.“ (۵۲) سلیمان ورته وفرمائیل، ”که هغه وفادار وی، نو د هغه د سر یو وېښته به هم نه ضائع کړی، خو که هغه لانجې جوړوی، نو مړ به شی.“ (۵۳) سلیمان بادشاه ادونیاہ راغوښتو او د قربانگاه نه راکوز کړی شو. ادونیاہ بادشاه له لاړو او د هغه په مخکښې ټیټ شو او بادشاه هغه ته وفرمائیل، ”ته کور ته ځان ورسوه.“

د حضرت داؤد حضرت سلیمان ته وصیت

۲ ۱) کله چې داؤد د مرگ په حالت کښې وو، نو هغه خپل زوی سلیمان راوغوښتلو او وصیت یې ورته وکړو، ۲) ”زما وخت پوره دے، تکره سرے شه او حوصله مضبوطه کړه. ۳) او هغه څه کوه چې مالک خدائ ستا خدائ پاک یې حکم درکوی. او د هغه ټول قانون او حکمونه منه، لکه څنگه چې د موسی په شریعت کښې لیکلے شوی دی، بیا چې چرته هم ځې نو په هر کار کښې به کامیاب یې. ۴) که تہ د هغه فرمانبرداری کوې نو مالک خدائ به هغه لوظ پوره کړی چې ما ته یې فرمائیلی وؤ چې زما اولاد به تر هغې پورې په بنی اسرائیلو بادشاهی کوی چې هغوی په وفاداری سره د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه منی. ۵) د دې نه علاوه تا ته پته ده چې یوآب زما سره څه وکړل چې د بنی اسرائیلو د لښکر دوه مشران یې ووژل، یعنی د نیر زوی ابنیر او د یتر زوی عماسا. تا ته یاد دی چې هغوی یې د امن په وخت کښې د بدل اخستلو دپاره ووژل. یوآب بې گناه سړی ووژل او چې څه یې کړی وؤ نو زمه واری یې په خپل سر ده. ۶) د خپل عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپین ږیرے شی او په خپل مرگ مړ شی. ۷) خو د جلعاد د برزلی زامنو ته خپله مهربانی وښایه او د هغوی خیال وساته، ځکه چې زه کله ستا ورور ابی سلوم نه تښتېدم نو هغوی په ما مهربانه وؤ. ۸) په بنیامین کښې د بحوریم ښار د جیرا زوی سمعی هم دے. کله چې زه محنايم ته تلم نو هغه ما ته سختې ښېرې کولې، خو چې کله هغه د اردن سیند سره ما سره ملاو شو، نو ما د مالک خدائ په نوم د سمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زه به هغه نه وژنم. ۹) تر څو چې دې سزا نه وی ورکړې چې هغه پرې نه ږدې. ځکه چې تہ د حکمت خاوند یې او تا ته به پته ولگی چې څه کول په کار دی، او تہ به دا خبره یقینی کوې چې هغه په سخت مرگ مړ شی.“

د حضرت داؤد مرگ

۱۰. نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. ۱۱. څلوېښت کاله هغه د بنی اسرائیلو بادشاه وو، اووه کاله یې په حبرون کښې او درې دېرش کاله یې په یروشلم کښې بادشاهی وکړه. ۱۲. سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه شو او د هغه بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

د ادونیاہ مرگ

۱۳. بیا ادونیاہ چې د هغه مور حجیت وه، بتسبع له لاره چې هغه د سلیمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، "ته د خبر دپاره راغلي؟" هغه ورته وویل، "آو." ۱۴. هغه بیا دا هم وویل، "زه تا ته یو عرض کوم." هغې ورته وویل، "څه دی، ووايه؟" ۱۵. هغه ورته وویل، "تا ته پته ده چې بادشاهی زما حق وو او ټولو بنی اسرائیلو غوښتل چې زه بادشاه جوړ شم. خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د مالک خدای مرضی وه. ۱۶. او اوس زه یو عرض کول غواړم، مهربانی وکړه چې انکار ونه کړې." بتسبع ورته وویل، "ووايه." ۱۷. هغه ورته وویل، "مهربانی وکړه چې سلیمان بادشاه ته ووايه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته انکار نه کوی، چې هغه ما پرېږدی چې شونیمې ښځه ابی شاگ واده کړم." ۱۸. هغې ورته وویل، "ټیک ده، زه به د بادشاه سره ستا دپاره خبره وکړم." ۱۹. نو بتسبع بادشاه له لاره چې د هغه سره د ادونیاہ دپاره خبره وکړې. بادشاه پاڅېدو چې خپلې مور ته ستړی مشی وکړی او د هغې په مخکښې ټیټ شو. بیا هغه په خپل تخت کښېناستو او د هغې دپاره یې بل تخت راوړو چې د هغه بنی طرف ته هغه پرې کښېښی. ۲۰. هغې ورته وویل، "زه غواړم چې ته زما سره یوه معمولی شان ښکې وکړې، مهربانی وکړه چې ما ته انکار ونه کړې." هغه ورته وفرمائیل، "زما مورې، څه وئیل غواړې، زه به تا ته انکار نه کوم." ۲۱. هغې ورته وویل، "خپل ورور ادونیاہ پرېږده چې د ابی شاگ سره واده وکړی." ۲۲. بادشاه ترې نه تپوس وکړو،

”تہ ما ته دا ځنگه وائې چې ابی شاگ ادونیاہ له ورکړم؟ کېدے شی دا هم راته ووائې چې هغه له تخت هم ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دے او ابیاتار امام او یوآب د هغه په طرف دی.“ (۲۳) بیا سلیمان د مالک خدای په نوم یو پوخ لوظ وکړو، ”که ما ادونیاہ ژوندے پرېښودو نو خدای پاک دې ما ووژنی.“ (۲۴) مالک خدای زه د خپل پلار داؤد په تخت مقرر کړے او کښېنولے یم، هغه خپله وعده پوره کړې ده او ما او زما اولاد له یې بادشاهی راکړې ده. زه په مالک خدای قسم کوم چې نن به ادونیاہ وژلے شی.“ (۲۵) نو سلیمان بنایاه له حکم ورکړو، هغه لاړو او ادونیاہ یې ووژلو.

د ابیاتار شړل او د یوآب مرگ

(۲۶) بیا سلیمان ابیاتار امام ته وفرمائیل، ”ته په عنوت کېنې خپل ملک ته لاړ شه. ته د مرگ حقدار یې، خو زه به تا اوس نه وژنم، ځکه چې ته کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالک خدای د لوظ صندوق زمه وار وې او ته د هغه سره په ټولو تکلیفونو کېنې شریک وې.“ (۲۷) بیا سلیمان ابیاتار د مالک خدای د امامت د خدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالک خدای په سیلا کېنې د عیلي امام او د هغه د اولاد په حقله څه فرمائیلی ووهه یې رښتیا کړل. (۲۸) یوآب په مخکښېنی بغاوت کېنې د ابی سلوم ملگرتیا نه وه کړې، خو د ادونیاہ د بغاوت ملگرتیا یې کړې وه. کله چې یوآب د ادونیاہ د مرگ نه خبر شو، نو یوآب د مالک خدای د حضور خپمې ته وتښتېدو او د قربان گاه بکر یې ونيول. (۲۹) کله چې سلیمان خبر شو چې یوآب قربان گاه ته تښتېدلے دے نو سلیمان یو پیغام وړونکے وروپېرلو چې تپوس ترې نه وکړی چې قربان گاه ته ولې تښتېدلے یې. یوآب ورته وویل چې زه مالک خدای له ځکه راتښتېدلے یم چې زه د سلیمان نه یرېدم. نو سلیمان بادشاه بنایاه وروپېرلو چې یوآب ووژنی. (۳۰) بنایاه د مالک خدای د حضور خپمې ته لاړو او یوآب ته یې وویل، ”بادشاه تا ته حکم کوی چې بهر راووخه.“ یوآب ورته وویل، ”نه، زه به دلته مرم.“ بنایاه واپس بادشاه له لاړو او چې یوآب څه وئیلی ووهه یې ورته وویل. (۳۱) سلیمان ورته وویل ”هم هغه شان وکړه چې ځنگه هغه وائی.

هغه ووژنه او بنځ يې کړه، نو داسې ما او زما د پلار کور د هغه گناه نه پاک کړه چې کومه بې گناه وينه يوآب توئ کړې وه (۳۲) او مالک خدای به د دې قتلونو په وجه يوآب له سزا ورکړی، کوم يې چې زما د پلار داؤد په ناخبرۍ کښې کړی ؤو. يوآب دوه بې گناه سړی ووژل چې د هغه نه ښه ؤو يعنې، ابنير چې د بنی اسرائيلو د لښکر مشر وو او عماسا چې د يهوداه د لښکر مشر وو. (۳۳) د هغوی د قتل ټوله سزا به په يوآب او د هغه د اولاد په غاړه د تل دپاره وی. خو مالک خدای به داؤد، د هغه اولاد، خاندان او د هغه بادشاهی له تل خبر ورکوی. (۳۴) نو بناياه د مالک خدای د حضور خپمې له لارو او يوآب يې ووژلو او هغه په صحرا کښې د خپل کور سره بنځ کړې شو. (۳۵) نو بادشاه د يوآب په ځای بناياه د فوج مشر جوړ کړو او صدوق امام يې د ابیاتار په ځای مشر جوړ کړو.

د سمعی مرگ

(۳۶) نو بادشاه سمعی راوغوښتو او ورته يې وفرمائیل، ”دلته په يروشلم کښې د ځان دپاره کور جوړ کړه. په هغې کښې اوسېږه او د دې ښار نه چرته هم مه ځه. (۳۷) که تۀ کله هم لار شې او د قدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تۀ به خامخا مړ شې او ځون به ستا په خپله غاړه وی.“ (۳۸) سمعی ورته وویل، ”بادشاه سلامت، تا دپره ښه خبره وکړه، تۀ چې څۀ غواړې نو زۀ به هم هغه کوم.“ نو هغه تر ډېر وخت پورې په يروشلم کښې اوسېدو. (۳۹) درې کاله وروستو، د سمعی دوه غلامان د جات بادشاه د معکه زوی اکیس له وتښتېدل. نو چې سمعی خبر شو چې هغوی په جات کښې دی، (۴۰) نو هغه خپل خر کته کړو او په جات کښې اکیس بادشاه له لارو، چې خپل غلامان ولټوی. هغوی يې پېدا کړل او واپس يې خپل کور ته راوستل. (۴۱) کله چې سلیمان خبر شو چې سمعی څۀ کړی ؤو، (۴۲) نو سمعی يې راوغوښتو او ورته يې وفرمائیل، ”ستا نه ما د مالک خدای په نوم لوظ نه وو اخستې چې تۀ به د يروشلم نه نه وځي؟ او ما سخت

خبردارے درکړو کۀ تا کله هم داسې وکړل نو خامخا به مړ شې. ولې تۀ په دې باندې ما سره راضی شوې نۀ وې څۀ چې زما حُکم به منې؟ (۴۳) نو بیا تا ولې د مالک خُدائ سره خپله وعده ماته کړې ده او زما د حُکم نافرمانی دې کړې ده؟ (۴۴) تا ته د هغه ټولو بدو عملونو ډېره بڼۀ پته ده چې تا زما پلار داؤد سره کړی دی. مالک خُدائ به د دې په بدل کښې سزا درکړی. (۴۵) خو هغه به ما له برکت راکړی او د داؤد بادشاهی به د همپشه ډپاره په امن کښې کړی.“ (۴۶) بیا بادشاه بنایاه له حُکم ورکړو او بنایاه لارو او سمعی یې ووژلو. بادشاهی اوس په پوره توگه د سلیمان په قابو کښې وه.

د حضرت سلیمان د حکمت ډپاره دُعا غوښتل

۳ (۴۷) سلیمان د مصر بادشاه فرعون سره اتحاد وکړو او د هغۀ لور یې واده کړه. هغه یې د داؤد ښار ته راوستله او تر هغې پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغۀ خپل محل، د مالک خُدائ کور او د یروشلم گېرچاپېره دېوال جوړول ختم کړی نۀ وو. (۴۸) د مالک خُدائ کور تر اوسه پورې نۀ وو جوړ شوې، نو ځکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې قربانی پېش کولې. (۴۹) سلیمان د مالک خُدائ سره مینه کوله او د خپل پلار داؤد په خبرو یې عمل کولو، خو هغۀ هم په علاقائی عبادتخانی کښې خوشبویی سوزولې او قربانی یې پېش کولې. (۵۰) یوه ورځ هغه د قربانی پېش کولو ډپاره جبعون ته لارو چرته چې د قربانی مرکزی ځای وو. هغۀ هلته یو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (۵۱) په هغه شپه مالک خُدائ هغۀ ته په خوب کښې څرگند شو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تۀ څۀ غواړې چې زۀ یې درکړم؟“ (۵۲) سلیمان ورته وفرمائیل، ”تا زما پلار خپل خدمت کوونکی داؤد ته همپشه ډېره مینه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کښې تا سره نېک، وفادار او صادق وو. تۀ هغۀ ته خپله لویه او نۀ بدلېدونکې مینه تر اوسه پورې ښائې چې هغۀ له دې یو زوی ورکړو کوم چې د هغۀ په ځای نن په تخت ناست دے. (۵۳) مالکۀ خُدایه، زما خُدائ پاکه، تا زۀ د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړے یم، اگر چې زۀ د یو

وروکی ماشوم په شان یم او په هیڅ هم نه پوهېږم. (۸) زه دلته د هغه خلقو په مینځ کېنې یم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی دی. هغه قوم دومره لوی دی چې د شمېر نه بهر دی. (۹) نو ما له حکمت راکړه چې ستا په خلقو باندې په انصاف سره بادشاهی وکړم او د بڼه او بد په مینځ کېنې فرق وپېژنم. گنې زه به څنگه د دې جوگه شم چې ستا په لوی قوم باندې بادشاهی وکړم؟“ (۱۰) مالک خدای د سلیمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، (۱۱) نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا حکمت غوښتلې دې چې په انصاف سره بادشاهی وکړې او خپل اوږد عمر، مالدارۍ او د خپل دشمن مرگ دې نه دې غوښتې، (۱۲) نو په دې وجه به زه هغه څه وکړم چې تا غوښتی دی. زه به تا له دومره ډېر حکمت او پوهه درکړم چې نه به چا ته مخکېنې ملاو شوې وی او نه به تا نه وروستو چا ته ملاو شی. (۱۳) زه به تا له هغه څه هم درکړم چې تا نه دی غوښتی، ترڅو پورې چې ته ژوندې یې نو ته به دولت مند او عزتمند یې، نو داسې ته به د ټولو بادشاهانو نه لوی بادشاه یې. (۱۴) او که ته د خپل پلار داؤد په شان زما تابعدارۍ کوې او زما قانون او حکمونه پوره کوې، نو زه به تا له یو اوږد عمر درکړم.“ (۱۵) سلیمان راوینن شو او پته ورته ولگېده چې خدای پاک ورسره په خوب کېنې خبرې وکړې. بیا هغه یروشلم ته لاړو او د مالک خدای د لوظ صندوق په مخکېنې ودرېدو او مالک خدای ته یې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې پېش کړې. او د خپلو درباریانو دپاره یې یوه لویه مېلمستیا وکړه.

د حضرت سلیمان د یوې مشکلي لانجې فېصله کول

(۱۶) یوه ورځ دوه کنجرې بڼې راغلې او سلیمان بادشاه په مخکېنې یې خپل ځانونه پېش کړل. (۱۷) هغې یوې په کېنې ووئیل، ”بادشاه سلامت، دا بڼه او زه په یو کور کېنې اوسېږو او چې دا کله هلته وه نو زما یو ماشوم پیدا شو. (۱۸) زما د زوی د پیدا کېدو په درېمه ورځ د هغې هم یو ماشوم پیدا شو. په هغه کور کېنې صرف زه او هغه وو

او بل هيڻ ڇوڪ هم موجود نه ٿو. (۱۹) نو يوه شپه هغه په غلطي سره هڻي خپل ماشوم
 د اړخ لاندې ڪرو او د هغه ساه پي بنده ڪره. (۲۰) هغه د شپي پاڻڀده، چي ڪله زه اوده
 وم نو هڻي زما نه ماشوم واخستلو او په خپل څنگ ڪښي پي واچولو، بيا هڻي هغه مڙ
 ماشوم زما په ڪٽ ڪښي ڪڀنودو. (۲۱) په ورپسي سحر ڪله چي زه پاڻڀدم او خپل
 ماشوم له مڙي تڙي ورڪولو، نو ومي ليدل چي دا خو مڙ دے. ما په رڻا ڪښي ڀڻه په غور
 سره ورته وکتل او پته راته ولڳده چي دا خو زما ماشوم نه دے. (۲۲) خو هغه بلي
 ڀڻي ووئيل، ”نه، ٿوندے ماشوم زما دے او دا مڙ ماشوم ستا دے.“ نو هغه وڙمبي
 ڀڻي جواب ورڪرو، ”نه، مڙ ماشوم ستا دے او ٿوندے ماشوم زما دے.“ نو داسي
 هغوي د بادشاهه په وڙاندې بحث شروع ڪرو. (۲۳) نو سليمان بادشاهه وفرمائيل، ”تاسو
 دواڙه دا دعويٰ ڪوي چي ٿوندے ماشوم زما دے او مڙ ماشوم زما نه دے.“ (۲۴) نو
 هغه وفرمائيل چي ٿوره راوڙه او چي ڪله ٿوره راوڙه شوه، (۲۵) نو هغه وفرمائيل، ”دا
 ٿوندے ماشوم دوه ٽوٽي ڪره او هرې يوې له نيم نيم ورڪره.“ (۲۶) د ڪومي مور چي
 زوي ٿوندے وو او زڙه پي د زوي د مينې نه پڪ وو، نو هڻي بادشاهه ته ووئيل، ”بادشاهه
 سلامت، دا ماشوم مه وڙنه او هڻي له پي ورڪره.“ خو هڻي بلي ڀڻي ووئيل، ”دا ماشوم
 مونڙ يوې له هم مه راکوه او دوه ٽوٽي پي ڪره.“ (۲۷) سليمان وفرمائيل، ”ماشوم مه
 وڙنه. او هغه ڀڻي له پي ورڪره چي ڪومه وائي چي مه پي وڙنه. هغه پي اصلي مور ده.“
 (۲۸) ڪله چي ٽول بني اسرائيليان د سليمان د فبصلي نه خبر شول، نو د هغه رعب
 ورباندې ڀڙوتو، ڇڪه چي هغوي ته نوره پته ولڳده چي خدائ پاك هغه له حڪمت
 ورڪري دے چي په انصاف سره لانجي هوارې ڪري.

د حضرت سليمان آفسران

۴ (۱) سليمان د ٽولو بني اسرائيلو بادشاهه وو، (۲) او دا ڪسان د هغه لوي آفسران
 ٿو، د صدوق زوي عزرياه امام، (۳) د دربار منشيان، د سيسه زامن اليحورف او

اخیاه، تاریخ لیکونکی، د اخیلود زوئ یهوسفط، (۴) د لسنکر مشر، د یهویدع زوئ بنایاه،
 امامان، صدوق او ابیاتار، (۵) د ضلعي د حکمرانانو مشر، د ناتن زوئ عزریاه، شاهي
 مشیر، د ناتن زوئ زبود امام، (۶) د محل مشر، اخیسر، د هغه مزدورانو مشر چي په
 زور کار ترې نه اخستے شو، د عبدا زوئ ادونرام. (۷) سلیمان د بنی اسرائیلو په مُلک
 کبني دولس سړي د ضلعي حکمران مقرر کړل. هغوی د بادشاه او د هغه د خاندان او
 درباریانو دپاره د خوراک بندوبست کولو. هر یو سړي په کال کبني د یوې میاشتي نمه
 وار وو. (۸) دا د هغه دولسو آفسرانو او د هغه ضلعو نومونه دی چي هغوی د کومو
 آفسران وو. بن حور، د افرائیم د غرونو مُلک، (۹) بن دقر، مقص، سعلیم، بیت شمس،
 ایلون، او بیت حنان، (۱۰) بن حصد، د اربوت او شوکه بنارونو او د حفر د ټولې علاقې،
 (۱۱) بن ابینداب چا چي د سلیمان لور طاقت واده کړې وه، د دور د ټولې علاقې، (۱۲) د
 اخیلود زوئ بعنه، د تعنک او مجدو د بنارونو او بیت شان ته نزدې د ټولې علاقې،
 ضربتان بنار ته نزدې، د یزرعیل بنار جنوبی برخه او د ابیل محوله او یقمعام بنار پورې،
 (۱۳) بن جبر، په رامات جلعاد کبني د هغه کلو چي د یائیر د قبیلې وو، یائیر د منسی اولاد
 وو، په بسن کبني د ارجوب علاقه، چي ټول شپېته لوی بنارونه وو، چي پاخه دېوالونه او
 په دروازو کبني یې د زېرو سیخونه لرل، (۱۴) د عدو زوئ اخینداب، د محنايم د علاقې،
 (۱۵) اخیمعض، چا چي د سلیمان یوه بله لور باسمت واده کړې وه، د نفتالی علاقې،
 (۱۶) د حوسی زوئ بعنه، د آشر علاقه او د بعلوت بنار، (۱۷) د فروح زوئ یهوسفط، د
 یساکار علاقه، (۱۸) د ایله زوئ سمعی، د بنیامین علاقه، (۱۹) د اوری زوئ جابر، د
 جلعاد علاقه چي په دې باندې اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج بادشاهي
 کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په دې ټول مُلک باندې یو حکمران وو.

د حضرت سلیمان خوشحاله او آباده علاقه

(۲۰) د یهوداه او د اسرائیل خلق د سمندر په غاړه د شگو په شان بی شمېره وو، هغوی
 خوراک خښاک کولو او خوشحاله وو. (۲۱) د سلیمان په بادشاهي کبني د فرات سیند

نه واخله تر فلسطينانو مُلک او د مصر د حد پوډې پورې ټول قومونه شامل و. هغوی به هغه له محصُول ورکولو او چې ترڅو ژوندې وُو نو د هغه خدمت يې کولو. (۲۲) هغوی سلیمان له هره ورځ تقريباً پينځه زره کلو د بنو اوږو او لس زره کپلو مېده بندوبست کولو، (۲۳) لس په غله باندې ساتلی څاروی، شل په څرېدو ساتلی څاروی او سل گډې، چې ورسره هوسی، باره سينگی، غرڅی او څاربه چرگان هم و. (۲۴) سلیمان د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته د تفسح نه واخله د غزه ښار پورې په ټول مُلک بادشاهی کوله. او هغه د خپلو ټولو گاونډی مُلکونو سره په امن کښې وو. (۲۵) چې تر کومې پورې هغه ژوندې وو نو د يهوداه او د اسرائيل خلق په امن سره اوسېدل، هر خاندان د انگورو باغونه او د اينځرو ونې لرلې. (۲۶) سلیمان د خپلو جنگی گاپو د آسونو دپاره څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجيانو دپاره يې دولس زره آسونه لرل. (۲۷) هغه دولسو حکمرانانو به هر يو په خپله خپله میاشت کښې سلیمان بادشاه او د هغه ټولو دپاره د خوراک بندوبست کولو چې چا د هغه د دسترخوان نه خوراک کولو، هغوی به د هر څيز داسې بندوبست کولو چې د يو څيز کمې به هم نه وو. (۲۸) هر يو حکمران خپله برخه اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د جنگی گاپو د آسونو او د نورو آسونو دپاره و. (۲۹) خدای پاک سلیمان له لوی حکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه چې د حساب نه بهر وه. (۳۰) سلیمان د نمرخاته د ټولو هوبښيارانو او د مصر د هوبښيارو سرو نه زیات هوبښيار وو. (۳۱) هغه د ټولو خلقو نه زیات هوبښيار وو، هغه د ازراحی ایتان، د محول د زامنو هیمان، کل کول او دردع نه زیات هوبښيار وو او د هغه مشهورتیا په گېرچاپېره ټولو مُلکونو کښې خوره شوه. (۳۲) هغه درې زره متلونه او يو زر او پينځه سندرې جوړې کړې. (۳۳) هغه د ونو او بوټو په حقله خبرې کولې، د لبنان د ديار نه واخله تر ویلنی پورې چې په دېوالونو باندې کيږی، هغه د ځناورو، مارغانو، په خپته ښوئېدونکو څيزونو او کبانو په حقله خبرې کولې. (۳۴) د ټولې دنيا بادشاهان د سلیمان د حکمت نه خبر شول او خلق يې ورلېږل چې د هغه خبرې واورى.

د حضرت سلیمان د مالک خدای د کور جوړولو تیارې کول

۱) د صور بادشاه حیرام د داؤد همپشه ملگرې وو او چې کله هغه خبر شو چې سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه جوړ شوې دے نو هغه له یې سفیران وروپلورل.

۲) سلیمان حیرام ته دا پیغام ولپړلو، "تا ته پته ده چې زما پلار داؤد هر وخت د هغه گېرچاپېره ملکونو د دشمنانو سره جنگونه کول نو په دې وجه هغه د مالک خدای د هغه خدای پاک دپاره یو کور تر هغې پورې نه شو جوړولې چې مالک خدای هغه له په خپلو دشمنانو باندې فتح نه وه ورکړې. ۳) خو اوس مالک خدای زما خدای پاک زما ټول سرحدونه په امن کښې کړی دی. نه زما دشمنان شته او نه د حملې څه خطر شته.

۴) مالک خدای زما د پلار داؤد سره وعده کړې وه چې ستا زوی، کوم چې ستا نه پس بادشاه جوړوم، هغه به زما دپاره یو کور جوړ کړی. او اوس ما دا فېصله کړې ده چې د مالک خدای زما د خدای پاک د عبادت دپاره به هغه کور جوړ کړم. ۵) نو خپل سړی لبنان ته ولپېره چې زما دپاره د دیار ونې ووهی. زما سړی به د هغوی سره کار کوی او چې ته څه فېصله وکړې نو زه به ستا سړو له هم هغه هومره مزدوری ورکوم. لکه چې تا ته بڼه پته ده چې په مونږ کښې د صیدانیانو په شان د لرگو پرې کولو والا تکره کسان نشته." ۶) حیرام ته چې کله د سلیمان پیغام ملاو شو نو ډېر زیات خوشحاله شو او هغه ووئیل، "د مالک خدای ثناء صفت دې وی چې هغه نن داؤد له یو هوبنیار زوی ورکړې دے چې د هغه په ځای د دې عظیم قوم بادشاه شی." ۷) بیا حیرام سلیمان له دا پیغام ولپړلو، "ما ته ستا پیغام ملاو شوې دے او چې څه دې فرمائیلی دی د هغې کولو ته تیار یم. زه به د دیار او د نختر د ونو بندوبست وکړم. ۸) زما سړی به لرگی د لبنان نه سمندر ته راوړی او هغوی به دا د یو بل سره د کشتی په شان وتری او چې کوم ځای تاسو خوښ کړئ نو هغه ځای ته به یې په اوبو کښې ورسوی. زما سړی به دا هلته کولای کړی او ستا سړو ته به یې حواله کړی. او تاسو له په کار دی چې زما د محل خلقو له د خوراک بندوبست وکړئ." ۹) نو حیرام سلیمان له

د هغه ټولو د ديار او د نختر د لرگو بندوبست وکړو چې هغه غوښتی ؤو، (۱۱) او سلیمان حیرام له دوه زره ټنه غنم او څلور لاکه کلو سوچه د زیتونو تېل ورکړل نو د هغه د محل د خلقو د هر کال د خوراک بندوبست وشو. (۱۲) مالک خدای خپله وعده پوره کړه او سلیمان له یې حکمت ورکړو. او د حیرام او سلیمان په مینځ کښې امن شو او د یو بل سره یې تړون وکړو. (۱۳) سلیمان د ټولو بنی اسرائیلو نه دېرش زره مزدوران راغونډ کړل، (۱۴) او ادونرام یې د هغوی مشر مقرر کړو. هغه هغوی د لسو زرو په درې قبیلو کښې تقسیم کړل او هرې قبیلې به یوه میاشت په لبنان کښې او دوه میاشتې په کور کښې تېرولې. (۱۵) سلیمان د غرونو په ملک کښې اتیا زره سپری لرل چې کانی یې راویستل او اويا زره سپرو دا راوړل، (۱۶) او هغه درې زره او درې سوه مشران مقرر کړل چې د هغوی د کار مشری کوی. (۱۷) د سلیمان د حکم په مطابق هغوی د مالک خدای کور د بنیاد دپاره بنائسته او لوی کانی تیار کړل. (۱۸) د سلیمان او د حیرام سپرو او د جبل د ښار سپرو د خدای پاک کور د جوړولو دپاره کانی او لرگی تیار کړل.

د حضرت سلیمان د مالک خدای د کور جوړول

۶ (۱) د بنی اسرائیلو د مصر نه د راوتلو څلور سوه او اتیا کاله پس، په بنی اسرائیلو باندې د سلیمان د بادشاهی په څلورم کال، په دوېمه یعنی د زیو په میاشت کښې، سلیمان د مالک خدای په کور باندې کار شروع کړو. (۲) دننه دا تقریباً دېرش گزه اوږده، لس گزه پلنه او پینځلس گزه اوچته وه. (۳) د ننوتو کوټه تقریباً پینځه گزه پلنه او لس گزه اوږده وه، هغه مقدس خدای هم دغه هومره پلن وو. (۴) د هغه کور په دېوالونو باندې تنګې کرکې لګېدلې وې. (۵) هغه د خدای پاک د کور په دوو طرفونو او شاته نورې کوټې جوړې کړې. (۶) د دې کوټو درې درې منزلونه ؤو. لاندینی کوټه تقریباً دوه نیمه گزه پلنه، دوېمه کوټه درې گزه پلنه او آخری کوټه درې نیم گزه پلنه وه. د مالک خدای د کور په دېوالونو کښې سوری نه ؤو جوړ کړی شوی، څه کانی بهر

راوتی ؤو چې د چت تیرونه ورباندې پراته ؤو او په دېوال کېنې دننه نه لگېدل. (۷) د کومو کاپو نه چې د مالک خدای کور جوړ شوی وو هغه په کان کېنې تیار شوی ؤو، نو چې کله هغه کور جوړېدو، نو د خټکو، تېشو، یا د اوسپنو د نورو آوزارو آواز د خدای پاک په کور کېنې نه وو اورېدلې شوی. (۸) د لاندینی منزل دروازه د مالک خدای د کور جنوبی طرف ته وه، چې دوېم او درېم چت ته یې پورې ختلې وې. (۹) نو سلیمان بادشاه د هغه کور جوړول ختم کړل. هغه ورله یو چت جوړ کړو چې د تیرونو او د دیار د تختو نه جوړ وو. (۱۰) هغه د کور په درې طرفونو باندې کوټې جوړې کړې، چې د کور د دېوالونو سره د دیار په تیرونو باندې ملاو وې. هره یوه کوټه دوه نیمه گزه اوچته وه. (۱۱) د مالک خدای کلام په سلیمان نازل شو چې، (۱۲) ”ته د مالک خدای کور جوړوې نو یاد ساته چې زما په ټول قانون او حکمونو باندې به عمل کوې، نو زه به ستا دپاره هغه خه وکړم چې ما ستا د پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. (۱۳) زه به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو سره په دې کور کېنې اوسېرم او زه به هیڅکله هغوی پرې نه ږدم.“ (۱۴) نو سلیمان د هغه کور جوړول پوره کړل.

د مالک خدای د کور دننه بنائسته کېدل

(۱۵) دننه دېوالونه د بېخ نه واخله تر چته پورې د دیار په تختو پټ کړې شوی ؤو او فرش یې د نختر نه جوړ وو. (۱۶) دننه کوټه چې زیات مقدس خای بللې شو هغه د مالک خدای د کور شاته جوړه وه. هغه تقریباً لس گزه اوږده وه او د دیار تختې یې د فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. (۱۷) د زیات مقدس خای په مخکېنې لویه کوټه تقریباً شل گزه اوږده وه. (۱۸) د دیار تختې د کدو او د گلونو په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې، دننه ټوله حصه په دیار پټه وه او د دېوال کانی نه ښکارېدل. (۱۹) د هغه کور شاته یوه دنننۍ کوټه جوړه شوې وه، چرته چې د مالک خدای د لوظ صندوق کېښودې شو. (۲۰) دنننۍ کوټه لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او لس گزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه. قربانگاه د دیار په تختو باندې پټه وه. (۲۱) د مالک

خُدائى د کور دنننى برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زيات مقدس خائى د ننوتلو دروازې د حفاظت دپاره د سوچه سرو زرو زنجيرونه لگولې شوي وو. (٢٢) د هغه کور ټوله دنننى حصه په سرو زرو پټه وه او په زيات مقدس خائى کښې قربان گاه هم په سرو زور پټه وه. (٢٣) د وزرو والا دوه مخلوق د زيتونو لرگي نه جوړ وو او په زيات مقدس خائى کښې اېښودلې شوي وو، چې هر يو تقريباً پينځه گزه لوړ وو. (٢٤) - (٢٦) دواړه يو هومره او په يو شکل وو. د هر يو تقريباً درې گزه اوږده وزر وو، نو د يو وزر د يو سر نه د بل وزر د سر پورې فاصله پينځه گزه وه. (٢٧) دا په زيات مقدس خائى کښې څنگ په څنگ اېښودلې شوي وو، نو داسې د دې خواره وزرونه د يو بل سره د کوتې په مينځ کښې لگېدل او هغه نور دوه وزرونه د دېوالونو سره لگېدل. (٢٨) د وزرو والا دواړه مخلوق په سرو زرو باندې پټ وو. (٢٩) د مينځنۍ کوتې او دنننى کوتې ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او د گلونو په گلکاری بنائسته کړې شوي وو. (٣٠) او دنننې او بهرنې فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. (٣١) د زيتونو لرگي نه جوړې دوه دروازې د زيات مقدس خائى په خوله کښې لگولې شوې وې، د دروازې د چوکاټ بازوگان پينځه مخيز وو. (٣٢) دروازې د وزرو والا مخلوق باندې، د کجورو ونو او د غرېدلو شوو د گلونو په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې. دا ټول څيزونه په سرو زرو باندې پټ کړې شوي وو. (٣٣) مينځنۍ کوتې ته ننوتو دروازې د چوکاټ دپاره د زيتونو د لرگي نه څلور مخيز بازوگان جوړ کړې شوي وو. (٣٤) د نختر د لرگي نه دوه دروازې هم جوړې کړې شوې وې چې دې دروازو به په مينځ کښې هم د کولاوېدو او بندېدو قبضې لرلې. (٣٥) او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او غرېدلو شوو گلونو په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې وې، چې په سرو زرو يو شان پټې وې. (٣٦) د مالک خدائى د کور په مخکښې يو دنننې دربار جوړ کړې شوې وو چې د کاني هرې درېمې ردې نه پس يې د ديار د لرگي تيرونه وو. (٣٧) د مالک خدائى د کور بنياد د سليمان د بادشاهۍ په څلورم کال په دويمه يعنې د زيو په مياشت کښې اېښودلې شوې وو. (٣٨) په اتمه يعنې د بول په مياشت کښې، د سليمان د بادشاهۍ په يوولسم کال هغه

کور په پوره توګه هم هغه شان جوړ شو، چې څنگه د دې منصوبه جوړه شوې وه. د دې په جوړېدو باندې د سلیمان اووه کاله لګېدلی ؤو.

د حضرت سلیمان محل

۷ (۱) سلیمان د خپل ځان دپاره هم یو محل جوړ کړو او په دې باندې دیارلس کاله ولګېدل. (۲) - (۳) هغه محل چې "د لبنان ځنگل" بللے شو تقریباً پنځوس گزه اوږد، پینځویشته گزه پلن او پینځلس گزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د دیار ستنې وې چې په هر قطار کېنې پینځلس وې، چې د دیار تیرونه پرې پراته ؤو. چت یې د دیار وو، چې هغه تیرونه په ستونو باندې ولاړ ؤو. (۴) دواړو طرفونو ته په دېوالونو باندې درې قطاره کړکۍ وې. (۵) د دروازو او کړکو څلور ګوټه چوکاټونه ؤو او په درې قطارونو کېنې یو بل ته مخامخ ؤو. (۶) سلیمان د ستونو یو دربار جوړ کړو، چې پینځه اویا فته اوږد او پینځه څلوېښت فته پلن وو. د دې مخامخ یوه د ستونو برانډه او مخې ته یې یو دالان وو. (۷) هغه د تخت کوټه هم جوړه کړه چې د انصاف دربار هم بللے شو، چرته چې سلیمان لانجې هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې یې د دیار تختې لرلې. (۸) د انصاف د دربار نه وروستو په یو بل دربار کېنې، د سلیمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په شان وې. هغه د خپلې بڼې، د فرعون د لور دپاره هم هغه شان کور جوړ کړو. (۹) ټول عمارتونه او لوی دربار د بېخ نه د چت لاندې حصې پورې د ښو کانیو نه جوړ وو. کانی په ناپ پرې کړے شوی ؤو، بهرنی او دننی مخونه یې په آرا برابر کړے شوی ؤو. (۱۰) بنیادونه یې د غټو او ښو کانیو نه جوړ ؤو، چې څه په کېنې پینځه گزه او څه څلور گزه اوږده ؤو. (۱۱) د دې دپاسه نور ښه کانی ؤو چې په ناپ پرې کړے شوی ؤو او د دیار تیرونه ؤو. (۱۲) د محل دربار، د مالک خدای د کور دنننې دربار او دې ته د ننوتو کوټې داسې دېوالونه لرل چې د پرې کړے شوو کانیو د هرې درېمې ردې نه پس د دیار یو تیر په کېنې لګېدلی وو.

د حیرام ذمه واری

۱۳ سلیمان بادشاه یو سرے راوغوشتو چې نوم یې حیرام وو، هغه کاریگر د صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېرو په کار کښې ماهر وو. ۱۴ د هغه پلار د صور د علاقې د زېرو ماهر وو، او مور یې د نفتالی قبیلې یوه کونډه وه. حیرام یو تکړه او تجربه کار ماهر وو. هغه د سلیمان دعوت قبول کړو چې د زېرو د ټول کار مشر شی.

د زېرو دوه ستنې

۱۵ حیرام دوه د زېرو ستنې جوړې کړې چې هره یوه تقریباً نهه گزه لوړه او شپږ گزه گبرچاپېره غټه وه او دا یې د مالک خدای د کور د ننوتلو په ځای کښې ولگولې. ۱۶ هغه د ستنو دپاره دوه د زېرو سرونه هم جوړ کړل، چې هر یو اووه نیم فټه لوړ وو. ۱۷ د هرې ستنې سر د تړلی شوی زنجیرونو په شکلونو باندې ښائسته کړې شوي وو، ۱۸ او دوه قطاره د انارو هم. ۱۹ د ستنې پاسنۍ برخه د نیلوفر د گل په شان وه چې دوه گزه لوړه وه، ۲۰ او په یوه گول حصه کښې لگولې شوې وه چې دا د زنجیر د شکل دپاسه وه. د ستنو په سرونو کښې گبرچاپېره په دوو قطارونو کښې دوه سوه انار وو. ۲۱ حیرام د زېرو دوه ستنې د خدای پاک د کور د ننوتو ځای په مخکښې ولگولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم یکین وو او چې د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوغز وو. ۲۲ د ستنو سرونه د نیلوفر د گلونو په شان وو. نو داسې د ستنو کار مکمل شو.

د زېرو ډیګی

۲۳ بیا حیرام د زېرو یوه گول ډیګی جوړه کړه چې تقریباً درې گزه ډوبه وه، مینځ یې پینځه گزه وو او گبرچاپېره غټ والې یې پینځلس گزه وو. ۲۴ د ډیګی گبرچاپېره په

بهرنی ټوله ځنډه باندې دوه قطاره چې په هر فُت کبني شپږ شپږ د زېرو کدوان ؤو، چې د ټولي پيگي سره يوه توکړه جوړه شوې وه. (۲۵) پيگي د زېرو دولسو غويانو په شا باندې پراته وه چې مخونه يې بهر ؤو، چې په څلورو طرفونو باندې درې درې ؤو. (۲۶) د پيگي دېوالونه درې انچي غټ ؤو. د دې ځنډه د پيالي د ځنډې په شان وه، چې د نيلوفر د گلونو پاڼو په شان ښکارېده. په پيگي کبني تقريباً څلوېښت زره ليټره اوبه راتلې.

د زېرو گاډي

(۲۷) حيرام د زېرو لس گاډي هم جوړې کړې، چې هره يوه تقريباً دوه گزه اوږده، دوه گزه پلنه او يو نيم گز اوچته وه. (۲۸) دا د څلور گوټه تختو نه جوړې وې چې په چوکاټونو کبني لگولې شوې وې، (۲۹) چې په دې تختو باندې د زمرو، غويانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړې ؤو، په چوکاټونو باندې بره او لاندې گول گلکاري شوې وه. (۳۰) د هرې گاډي څلور د زېرو پايې او د زېرو سيخونه ؤو. په هره گاډي کبني يو ښانک د زېرو په څلورو تختو باندې لگېدلې وو، دا چوکي په گول گلکاري باندې ښائسته کړې شوې وې. (۳۱) د هرې گاډي په سر د ښانک دپاره يو گول چوکاټ وو. دا د گاډي په سر اتلس انچي بره او اووه انچي لاندې تلې وو او گېرچاپېره گلکاري ورباندې شوې وه. د گاډو تختې گول نه بلکې څلور گوټه وې. (۳۲) څلور پايې شپږويشت انچي اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سيخونه د گاډو سره يوه ټکړه شوي ؤو. (۳۳) د دې پايې د جنګي گاډو د پايو په شان وې، د دې سيخونه، ريمونه، د ريمونو تيلي او مينځني حصې هر څه د زېرو ؤو. (۳۴) د هرې گاډي په څلورو گوټونو کبني څلور ستنې وې، چې د گاډي سره يوه ټکړه وې. (۳۵) د هرې گاډي دپاسه گېرچاپېره نهه انچي پلنې پټې وې، د دې ستنې او تختې د گاډي سره يوه ټکړه وې. (۳۶) ستنې او تختې د وزرو والا مخلوق، زمرو او د کجورو ونو په شکلونو باندې ښائسته کړې شوې وې، چې چرته هم خالي ځای وو نو گول گلکاري ورباندې شوې وه. (۳۷) لس واړه گاډي داسې جوړې کړې شوې وې چې

ټولې يو شان، په يو ناپ او يو شکل وې. (۴۸) حيرام د لسو گاپو دپاره يو يو شانک جوړ کړو. چې د هر يو مينځ تقريباً دوه گزه وو او اته سوه ليټره اوبه په کبني راتلې. (۴۹) هغه پينځه گاپي د خدای پاک د کور جنوبي طرف ته ودرولې او نورې پينځه يې شمالي طرف ته ودرولې، هغه پيگي يې نمرخاته جنوبي طرف ته کبښودله.

د مالک خدای د کور د سامان تفصيل

(۴۰) - (۴۵) حيرام لوبښی، بېلچي او جامونه هم جوړ کړل. هغه د مالک خدای د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سليمان دپاره يې کولو. هغه دا څيزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستونو دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر يو باندې تړلی شوی زنجیرونه، څلور سوه د زېرو انار، چې د زنجیرونو نه گېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کبني ؤو، لس گاپي، لس ښانکونه، پيگي، دولس غويان چې پيگي ورباندې پرته وه، لوبښی، بېلچي او جامونه. حيرام چې سليمان بادشاه له د مالک خدای د کور دپاره کوم سامان جوړ کړو هغه ټول د ځلېدونکي زېرو وو. (۴۶) سليمان بادشاه دا هر څه د اردن په مېدان، د سکات او د ضرطان په مينځ کبني د خټې په قالب کبني جوړ کړل. (۴۷) سليمان د زېرو دا څيزونه تللی نه ؤو، ځکه چې دا پېر زیات ؤو، نو د دې وزن کله هم معلوم نه کړې شو. (۴۸) سليمان د مالک خدای د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ کړو، قربان گاه، خدای پاک ته د پېش کړې شوې روټي مېز، (۴۹) لس پيوټ چې د زیات مقدس ځای په مخکبني لگېدلی ؤو، چې پينځه په جنوبي طرف او پينځه په شمالي طرف باندې ؤو، گلونه، پيوې او چمتي، (۵۰) پيالی، د پيوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبويي لوبښی او د بلو سکارو د وړلو دپاره لوبښی، او د زیات مقدس ځای د دروازو دپاره قبضي او د مالک خدای د کور بهرنی دروازې. دا ټول سامان د سوچه سرو زرو نه جوړ وو. (۵۱) کله چې سليمان بادشاه د مالک خدای د کور ټول کار ختم کړو، نو هغه د مالک خدای دکور په خزانو کبني هغه ټول څيزونه کبښودل چې د هغه پلار داؤد

مالک خدائ ته وقف کړی ؤو. يعنې سپين زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالک خدائ کور ته راوړل کېدل

١ بيا سليمان بادشاه د بنی اسرائیلو مشران او د ډلو ټول مشران راوغوښتل چې
يروشلیم ته راشي او د لوظ صندوق د داؤد د ښار صیون نه د مالک خدائ کور ته یوسی.
٢ په اوومه يعنې د ايتانيم مياشت هغوی ټول د سليمان بادشاه په وړاندې د جونگړو د
اختر په وخت کېښي راغونډ شول. ٣ کله چې ټول مشران راغونډ ؤو، نو امامانو د لوظ
صندوق اوچت کړو ٤ او د مالک خدائ کور ته یې یووړو. ليويانو او امامانو د مالک
خدائ د حضور خېمه او د هغې ټول مقدس سامان هم د مالک خدائ کور ته یووړو. ٥
سليمان بادشاه او د بنی اسرائیلو ټول قوم د لوظ صندوق په وړاندې راغونډ شول او په
دومره لوی شمېر کېښي گډې او څاروی یې قربانی کړل چې د شمېر نه بهر ؤو. ٦ بيا
امامانو د مالک خدائ د لوظ صندوق د هغه کور ته دننه کړو او په زیات مقدس ځای
کېښي یې دننه د وزرو والا مخلوق د وزرو لاندې کېښودو. ٧ د وزرو والا مخلوق وزر د
صندوق او د دې د وړلو بازوگانو دپاسه خواره ؤو. ٨ بازوگان دومره اوږده ؤو چې
هغه خلقو ته ښکارېدل څوک چې زیات مقدس ځای ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نه
ښکارېدل. (هغه بازوگان تر نن ورځې پورې هلته دی.) ٩ د لوظ صندوق کېښي دننه د
کانو هغه دوو تختو نه بغير هيڅ هم نه ؤو چې موسی د سینا د غره سره په کېښي اېښي
وې، په کوم وخت کېښي چې بنی اسرائیل د مصر ملک نه راووتل او مالک خدائ د
هغوی سره یو لوظ وکړو. ١٠ چې کله امامان د مقدس ځای نه راوتل، نو د مالک
خدائ کور د ورځې نه پک شو، ١١ نو امامانو د ورځې په وجه خپل خدمت نه شو تر
سره کولې ځکه چې د مالک خدائ کور د هغه د جلال نه پک شوې وو. ١٢ بيا
سليمان دُعا وغوښته، ”اے مالک خدایه، تا فرمائی دی چې تہ به په تکه توره ورځ
کېښي موجود یې. ١٣ خو ما ستا دپاره یو عالی شان کور جوړ کړی دے، یو داسې

خائ چي تل به په کبني اوسپري.“

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

١٤ کله چي د قوم خلق هلته ولاړ ؤو، نو سليمان بادشاه مخ ورواړولو او د هغوي دپاره
١٥ يې د خدائ پاک نه برکت وغوښتلو. هغه وفرمائيل، ”د مالک خدائ د بني اسرائيلو
خدائ پاک ثناء صفت دې وي. هغه هغه وعده پوره کړه چي زما پلار داؤد سره يې کړي
وه، چي کله هغه وفرمائيل، ١٦ د کوم وخت نه چي ما خپل خلق د مصر نه راويستلي
دي، نو ما د بني اسرائيلو په ټول ملک کبني يو ښار هم نه دے خوښ کړے چرته به چي
هغه کور جوړي چي هلته به زما عبادت کيږي. خو داؤده، زه تا خوښوم چي زما په
١٧ خلقو بادشاهي کوي.“ او سليمان خپله خبره جاري وساتله، ”زما پلار داؤد دا
غوښتل چي د مالک خدائ د بني اسرائيلو خدائ پاک د عبادت دپاره يو کور جوړ کړي،
١٨ خو مالک خدائ هغه ته وفرمائيل، چي ستا اراده ښه وه چي زما د نوم د درناوي
دپاره يو کور جوړ کړي، ١٩ خو ته به دا جوړ نه کړي. هغه به ستا زوي، ستا خپل زوي
وي چي زما د نوم دپاره به کور جوړ کړي. ٢٠ او اوس مالک خدائ خپله وعده پوره
کړي ده. زه د خپل پلار داؤد په خائ د بني اسرائيلو په تخت ناست يم لکه څنگه چي
مالک خدائ وعده کړي وه او ما د مالک خدائ د بني اسرائيلو د خدائ پاک د عبادت
دپاره هغه کور جوړ کړے دے. ٢١ ما په هغه کور کبني د لوظ صندوق دپاره د يو
خائ بندوبست کړے دے چي په هغي کبني د مالک خدائ د تړون هغه تختي پرتي دي
چي د کوم لوظ هغه زمونږ د پلار نيکه سره کړے وو چي کله يې د مصر نه راويستل.“

د حضرت سليمان دعا

٢٢ نو د بني اسرائيلو د قوم په موجودگي کبني سليمان لاړو او د مالک خدائ د

قربانگاه په مخکبني ودرېدو، هلته يې د آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل ٢٣ او

دُعا يې وکړه، ”مالِکِه خُدايه، د بنی اسرائیلو خُدايه پاکه. پاس په آسمان کبنيې او لاندې په زمکه ستا په شان خُداي نشته، د خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړه د اخلاصه ستا تابعداری کوی او هغوی ته خپله مینه وېشايه. (۲۴) تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه دې پوره کړې ده، نن هره خبره پوره شوې ده. (۲۵) او مالِکِه خُدايه د بنی اسرائیلو خُدايه پاکه، زه تا ته سوال کوم چې ته به هغه بله وعده هم پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه چې کله دې هغه ته وفرمائیل چې د هغه اولاد نه به همېشه يو کس داسې وی چې په بنی اسرائیلو به بادشاهی کوی، که د هغه اولاد هم د هغه په شان صحیح فرمانبرداری کوله. (۲۶) نو، اے د بنی اسرائیلو خُدايه پاکه، هغه هر څه دې رېستیا شی چې د څه وعده تا د خپل خدمت کونکی یعنی زما د پلار داؤد سره کړې ده. (۲۷) خو اے خُدايه پاکه، ته په زمکه باندې نه شي اوسېدې، ځکه چې ټول آسمان ستا د ځائېدو دپاره کافی نه دے، نو دا کور به څنگه کافی وی چې کوم ما جوړ کړے دے؟ (۲۸) خو اے مالِکِه خُدايه زما خُدايه پاکه، زه ستا خدمت کونکے یم. زما دُعا واوره او زه چې کوم سوال کوم نو هغه منظور کړه. (۲۹) خو په دې کور شپه او ورځ نظر وساته، دا ځای چې تا د عبادت دپاره خوښ کړے دے. مخ مې دې کور ته کړو او زما سوال واوره. (۳۰) د خپل خدمت کونکی دُعا او د خپلو بنی اسرائیلو خلقو دُعا واوره په هغه وخت کبنيې چې کله هغوی دې ځای ته مخ کوی. په آسمان کبنيې په خپل کور کبنيې زمونږ سوال اوره او مونږ معاف کوه. (۳۱) کله چې په يو کس الزام ولگی چې د بل چا سره يې بد کړی دی او په دې کور کبنيې ستا قربان گاه ته راوستلے شی چې قسم وکړی چې هغه بې گناه دے، (۳۲) نو اے مالِکِه خُدايه، په آسمان کبنيې اوره او د خپلو خدمت کونکو عدالت کوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورکوه چې څنگه يې حقدار وی او چې څوک بې گناه وی نو د هغه صفائی کوه. (۳۳) کله چې ستا خلق بنی اسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شکست وخورى ځکه چې هغوی به ستا خلاف گناه کړې وی، چې کله هغوی تا ته راوگرځی او بيا په تا توکل وکړی او په دې کور کبنيې تا ته سوال وکړی، (۳۴) نو په آسمان کبنيې د هغوی سوال اوره. د خپلو خلقو گناهونه معاف

ڪوھ او ھغہ مُلڪ تہ ٻي واپس راوہ چي ڪوم تا د ھغوي پلار نيڪہ لہ ورڪري وٺو. (٢٥)

ڪلہ چي تہ باران ايسار ڪري ڪڪہ چي ستا خلقو بہ ستا خلاف گناہ ڪري وي او بيا چي

ڪلہ ھغوي توبہ وباسي او مخ دي ڪور تہ ڪري، ڪڪہ چي تا سزا ورڪري وٺو، (٢٦) نو ٻہ

آسمان ڪبني د ھغوي سوال اورہ. د بادشاہ او د خپلو خلقو بني اسرائيلو گناھونہ معاف

ڪوہ. ھغوي تہ د عمل نېغہ لارہ بنايہ. اے مالڪہ خُدايہ، د خپلو خلقو ٻہ دي زمڪہ باندي

باران وروہ، ڪوم چي تا خپلو خلقو لہ ٻہ پوخ ميراث ڪبني ورڪري دے. (٢٧) ڪلہ چي ٻہ

مُلڪ ڪبني قحط يا ويا وي، يا ٻہ سوزبدونڪي ھواگانو او يا د قحطي مولخانو ٻہ ذريعہ

فصلونہ تباہ شي، يا ستا د خلقو ٻہ بناونو باندي دشمنانو حملہ ڪري وي، يا ٻہ ھغوي

باندي خہ افت يا بيماري راشي، (٢٨) نو بيا د ھغوي دُعاگاني اورہ. ڪہ ستا خلقو بني

اسرائيلو نہ ڇوڪ ھم د زرہ د اخلاصہ توبہ وباسي او خپل لاسونہ د دُعا ڊپارہ دي ڪور

تہ اوچت ڪري، (٢٩) نو د ھغوي سوال اورہ. د ھغوي دُعا ٻہ آسمان ڪبني ٻہ خپل ڪور

ڪبني اورہ، ھغوي معاف ڪوہ او مدد ٻي ڪوہ. يواخي تہ د انسان د زرہ ٻہ خيالونو

پوھبري. د ھر چا سرہ ھغہ سلوڪ ڪوہ چي ڇنگہ ٻي حقدار وي، (٣٠) نو ستا خلق بہ

ٽول عُمر ستا تابعداري ڪوي چي ٻہ ھغہ مُلڪ ڪبني اوسيري چي تا د ھغوي پلار نيڪہ لہ

ورڪري دے. (٣١) - (٣٢) نو بيا ڪلہ چي د بل مُلڪ خلق ڪوم چي ستا د قوم بني اسرائيلو

نہ نئہ وي او ستا د شہرت او د ھغہ لويو ڪارونو نہ خبر شي چي تا د خپلو خلقو ڊپارہ

ڪري دي او ستا د عبادت ڊپارہ د لري نہ راشي او دي ڪور طرف دُعا وڪري، (٣٣) نو د

ھغہ سوال اورہ. ٻہ آسمان ڪبني چرتہ چي تہ اوسبري د ھغہ سوال اورہ او چي خہ

غواڀري نو ھغہ ورلہ ورڪرہ، نو داسي د دُنيا ٽول قومونہ بہ تا وپڙني او ستا تابعداري بہ

ڪوي، لڪہ چي ستا خلق بني اسرائيليان ٻي ڪوي. نو ھغوي تہ بہ پتہ ولگي چي دا ڪور

چي ڪوم ما جوڙ ڪري دے ھغي پوري ستا نوم ترلي شوي دے. (٣٤) ڪلہ چي تہ خپلو

خلقو لہ د تلو حُڪم ورڪري چي د خپلو دشمنانو خلاف جنگ وڪري او ھغوي تا تہ

سوال وڪري، چي دي بنا تہ چي تا خوبن ڪري دے او چي دي ڪور تہ ٻي مخ وي چي

ستا د عبادت ڊپارہ ما جوڙ ڪري دے، (٣٥) نو د ھغوي سوال اورہ. ٻہ آسمان ڪبني

هغوی ته غور اُږده او هغوی له فتح وركوه. (۴۶) كله چې ستا خلق ستا خلاف گناه وكړی (داسې هيڅ څوك هم نشته چې گناه نه كوی)، او ته په غصه كېښې هغوی پرېږدې چې دشمن شكست وركړی او هغوی يې خپل ملك ته قېديان بوځی، كه هغه ملك لري هم وی، (۴۷) خو د خپلو خلقو سوال اوره. كه هغوی د جلاوطنۍ په ملك كېښې توبه وباسی او تا ته سوال وكړی او دا اقرار وكړی، چې هغوی څومره گناهكار او بدعمله دی، نو اې مالِكه خُدايه، د هغوی سوال اوره. (۴۸) خو كه د دشمن په ملك كېښې هغوی په رېستيا او خلوص سره توبه وباسی او تا ته سوال وكړی او مخ يې دې ملك ته وی چې تا زمونږ پلار نيکه له وركړې دې، هغه ښار چې تا خوښ كړې دې او دا كور چې ما ستا دپاره جوړ كړې دې، (۴۹) نو د هغوی دُعا ته غور نيسه. په آسمان كېښې په خپل كور كېښې د هغوی سوال اوره او د هغوی مدد كوه. (۵۰) د خپلو خلقو ټول گناهونه او ستا خلاف سركشي معاف كوه او هغه دشمنان ورباندې مهربانه كړه، كومو چې جلاوطن كړی ؤو. (۵۱) هغوی بيا هم ستا خپل خلق دی، هغه ميراث، چې تا د مصر ملك نه راويستل چې سم سور اور وو. (۵۲) مالِكه خُدايه، ته په بني اسرائيلو او ستا خدمت كوونكي باندې همېشه د رحم نظر كوه او چې كله هم هغوی تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوی سوال اوره. (۵۳) تا هغوی د ټولو قومونو نه خوښ كړل چې ستا خپل خلق شی لكه څنگه چې تا د خپل خدمت كوونكي موسی په ذريعه هغوی ته فرمائیلی ؤو كله چې تا زمونږ پلار نيکه د مصر نه راويستل.

آخري دُعا

(۵۴) كله چې سليمان مالِك خُدای ته دُعا ختمه كړه، نو هغه د قربان گاه په وړاندې پاڅېدو، چرته چې په سجده شوې وو او لاسونه يې آسمان ته اوچت كړی ؤو. (۵۵) هغه پاڅېدو او په اوچت آواز يې د بني اسرائيلو ټول قوم دپاره د خُدای پاك نه برکت وغوښتو چې هلته راغونډ ؤو. او هغه وفرمائیل، (۵۶) ”د مالِك خُدای ثناء صِفَت دې وی

چي هغه خپلو خلقو له امن ورکړي دے، لکه څنگه چي هغه وعده کړي وه. هغه په خپلو ټولو پخو وعدو کښي پاتي نه دے راغلي کومې يې چي د خپل خدمت کوونکي موسي په ذريعه يې کړي وې. (٥٧) مالک خدائ زمونږ خدائ پاک دې زمونږ مل وي، لکه څنگه چي هغه زمونږ د پلار نيکه مل وو، هغه دې زمونږ نه هيڅکله نه ځي او نه دې مونږ پرېږدي، (٥٨) چي هغه زمونږ ارادې بدلې کړي، نو چي مونږ هر څه کوو د هغه مرضي پوره کوو او د هغه ټول قانون او حکمونه منو چي زمونږ پلار نيکه له يې ورکړي وو. (٥٩) مالک خدائ زمونږ خدائ پاک دې هر وخت دا خبرې يادې ساتي چي ما هغه ته کړي دي. هغه دې د خپلو خلقو بني اسرائيلو او زما مدد وکړي، لکه څنگه چي د هرې ورځې ضرورتونه لرو. (٦٠) نو د دنيا ټولو قومونو ته به پته ولگي چي صرف مالک خدائ، خدائ پاک دے او بل يو خدائ هم نشته. (٦١) تاسو يعني د هغه خلق دې د مالک خدائ زمونږ د خدائ پاک پوره وفادار وي، چي د هغه په ټول قانون او حکمونو باندې هم هغه شان عمل کوئ لکه څنگه چي نن کوئ.

د مالک خدائ د کور وقف کېدل

(٦٢) سليمان بادشاه او د هغه سره ټولو بني اسرائيلو مالک خدائ ته نذراني پېش کړي.
 (٦٣) سليمان دوويشت زره څاروي او يو لاک شل زره گڼې د سلامتې نذراني په توگه پېش کړي. نو داسې بادشاه او د بني اسرائيلو ټولو خلقو د مالک خدائ کور وقف کړو.
 (٦٤) هم په هغه ورځ هغه د دربار مرکزي حصه هم وقف کړه، کومه حصه چي د مالک خدائ کور ته مخامخ وه. هغه هلته پوره سوزېدونکې نذراني، د غلې نذراني، او د سلامتې نذرانو دپاره د څاروو وازگه پېش کړه. هغه داسې په دې وجه وکړل چي د زېږو قربان گاه د دې ټولو نذرانو دپاره پېره وړه وه. (٦٥) سليمان بادشاه او د بني اسرائيلو ټولو خلقو اووه ورځې د جونگړو اختر وکړو. هلته يوه لويه گڼه وه چي په شمال کښي د حمات درې نه واخله په جنوب کښي د مصر سرحد پورې وه. (٦٦) په اتمه ورځ سليمان خلق رخصت کړل. هغوي ټولو د هغه صفت کولو او د هغه ټولو برکتونو په وجه

خوشحاله کورونو ته لاپل چې کوم برکتونه مالک خدای خپل خدمت کوونکی داؤد او د هغه خلقو بنی اسرائیلو له ورکړی و.و.

د خدای پاک حضرت سلیمان ته بیا څرگندېدل

۹ (۱) کله چې سلیمان بادشاه د مالک خدای کور، خپل محل او د هغه هر څه جوړول ختم کړل چې څه یې جوړول غوښتل، (۲) نو مالک خدای په دویم ځل هغه ته راڅرگند شو، لکه څنگه چې هغه په جبعون کښې څرگند شوی و. (۳) مالک خدای هغه ته وفرمائیل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده، کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ کړی دې هغه زه مقدس کوم او هغه به داسې ځای وی چې همپشه به هلته زما عبادت کړی. زما به په دې نظر وی او همپشه به زړه کښې اوسی. (۴) او که تا په صداقت او د زړه د اخلاصه زما خدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا زما قانون او هغه هر څه منل چې ما یې حکم درکړی دې، (۵) نو زه به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه چې ما هغه ته وفرمائیل چې ستا د اولاد نه به همپشه یو کس د بنی اسرائیل په تخت ناست وی. (۶) خو که تا یا ستا اولاد زما تابعداری پرېښوده، چې ما کوم قانون او حکمونه درکړی دی، د هغې نافرمانی مو وکړه او د نورو خدایانو عبادت مو وکړو، (۷) نو زه به خپل خلق بنی اسرائیلیان د هغه ملک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړی دې. او زه به دا کور هم پرېږدم چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس کړی دې. ټول قومونه به د بنی اسرائیلو په ملک پورې خندا کوی او سپک به ورته گوری. (۸) دا کور به د کنډر یو ډبرې شی او چې هر څوک هم ورباندې تېرېږی نو وبه لړزېږی او حېران به شی. هغوی به تپوس کوی چې مالک خدای په دې ملک او کور باندې داسې ولې کړی دی. (۹) نو خلق به وائی چې هغوی مالک خدای پرېښی وو، چا چې د هغوی پلار نیکه د مصر نه راوویستل. هغوی نور خدایان راتینګ کړل او د هغوی عبادت او خدمت یې وکړو. نو دا ځکه مالک خدای ورباندې دا تباهی راوستې

د حضرت سلیمان د حیرام سره تړون

۱۱) د سلیمان د مالک خُدائ په کور او خپل محل باندې شل کاله ولگېدل. ۱۱) د صور بادشاه حیرام هغه له ديار او د نختر لرگو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغه د دې کار دپاره غوښتی ؤو. کله چې دا کار ختم شو، نو سلیمان بادشاه حیرام له د گلیل په علاقه کښې شل ښارونه ورکړل. ۱۲) حیرام بادشاه د هغه ښارونو لیدو له لارو کوم چې سلیمان ورکړی ؤو، خو د هغه خوښ نه شول. ۱۳) نو هغه سلیمان ته وویل، ”زما وروره، دا څه رنگه ښارونه دی چې تا ما له راکړی دی؟“ نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه ځای نوم کابل دے. ۱۴) حیرام سلیمان له د څلورو زرو کلو نه زیات سره زر لېږلی ؤو.

د حضرت سلیمان نورې کارنامې

۱۵) سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالک خُدائ کور، محل، په غره باندې پتی او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په هغوی یې د حصور، مجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل. ۱۶) د مصر بادشاه فرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې قبضه کړې وه، د هغې اوسېدونکی یې ووژل او په ښار یې اور بل کړو. بیا هغه دا خپلې لور له د واده په جهېز کښې په هغه وخت ورکړو چې سلیمان ودوله، ۱۷) سلیمان د جزر ښار او لاندینې بیت حورون هم بیا جوړ کړو، ۱۸) ورسره بعلات، د یهوداه په صحرا کښې تامار، ۱۹) د گودامونه والا ښارونه، د هغه د آسونو او جنگی گاپو دپاره ښارونه او چې په یروشلم، لبنان او خپله ټوله بادشاهی کښې یې څه هم جوړول غوښتل نو هغه یې جوړ کړل. ۲۰) - ۲۱) سلیمان د کنعان خلقو د اولاد نه مزدوران جوړ کړل، کوم چې بنی اسرائیلو د ملک قبضه کولو په وخت نه ؤو وژلی. په دې کښې اموریان، حتیان، فرزیان، حویان او

يبوسيان ؤو، چې د هغوى اولاد تر اوسه پورې غلامان دى. (۲۲) سليمان د بنى اسرائيلو نه غلامان جوړ نه كړل، هغوى د فوجيانو، مشرانو، فوجى آفسرانو، د گاپو مشرانو او د آسونو والا په توگه خدمت كولو. (۲۳) په هغه مزدورانو باندې پينځه سوه او پنځوس آفسران مقرر كړي شوي ؤو چې كومو مزدورانو د سليمان په منصوبو باندې كار كولو. (۲۴) سليمان په غره باندې پتي د هغې نه پس جوړ كړل چې د هغه بنځه د مصر د بادشاه فرعون لور، د داؤد د بنار نه هغه محل ته تلې وه چې د هغې دپاره يې جوړ كړي وو. (۲۵) سليمان به په كال كښې درې ځل سوزېدونكې نذرانې او د سلامتې نذرانې په هغه قربانگاه پېش كولې چې كومه يې مالک خدائ ته جوړه كړې وه. هغه مالک خدائ ته خوشبوئى هم سوزوله. او داسې هغه د مالک خدائ كور جوړول پوره كړل. (۲۶) سليمان بادشاه په عصيون جابر كښې ډېر سمندري جهازونه هم جوړ كړل، عصيون جابر د ادوم په علاقه كښې د بحر قلزم په غاړه دى او ايلات ته نژدې دى. (۲۷) حيرام بادشاه يو څو تكړه جهاز چلوونكى وروپېرل چې د سليمان د سپرو مدد وكړي. (۲۸) هغوى د اوفير ملك ته سفر وكړو او د هغه ځائ نه يې څوارلسو زرو كلو نه زيات سره زر سليمان له راوړل.

د شيبا د ملكه سره د حضرت سليمان ملاقات

۱۰ (۱) د شيبا ملكه د سليمان د شهرت نه خبر شوه، نو راغله چې په مشكلو سوالونو سره هغه معلوم كړي. (۲) هغه يروشلم ته د يوې لوئې قبيلې سره راغله او د اوبانو يوه لويه قافله ورسره وه چې په مصالحو، قيمتي كانو او ډېر سره زر ورباندې بار ؤو. كله چې هغه او سليمان ملاو شول، نو هغې ورسره هغه ټولې خبرې اترې وكړې چې د هغې په ذهن كښې وې. (۳) نو سليمان د ټولو سوالونو جواب وركړو، داسې يو سوال هم نه وو چې هغه يې جواب نه شو وركولى. (۴) د شيبا ملكه د سليمان په حكمت پوهه شوه او هغه محل يې وليدو چې هغه جوړ كړي وو. (۵) هغې هغه خوراك

وليدو چي د هغه په دسترخوان باندې پروت وو، د هغه د آفسرانو کوټې، د هغه د محل د نوکرانو انتظام او هغه لباس چي هغوی اغوستي وو، د هغه ساقیان يې وليدل او هغه پوره سوزېدونکې نذرانې يې هم وليدې چې هغه به د مالک خدای په کور کښې پېش کولې. نو په دې هر څه باندې حقه حېرانه شوه. (۶) هغې سليمان بادشاه ته ووييل، ”ما په خپل ملک کښې چي ستا د کارنامو او حکمت په حقله څه اورېدلی ؤو نو هغه رښتيا دی. (۷) خو ما تر هغې پورې يقين نه کولو چي ترڅو زه په خپله راغلي نه وم او هر څه مې کتلي نه ؤو. خو زه د دې په نيمه هم نه وم خبر، ما ته چي څه وييلي شوي ؤو نو ستا حکمت او دولت د هغې نه ډېر زيات دے. (۸) ستا ښځې څومره خوش قسمته دی او ستا نوکران څومره خوش قسمته دی، هغوی هر وخت ستا په وړاندې وی او ستا د حکمت خبرې اورېدې شي. (۹) د مالک خدای ستا د خدای پاک ثناء صفت دې وی، چي هغه دا ښودلی دی چي هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چي ته يې د بني اسرائيلو بادشاه جوړ کړې يې. ځکه چي د بني اسرائيلو سره د هغه مينه د تل ډپاره ده، نو هغه ته د هغوی بادشاه جوړ کړې يې چي د انصاف او صداقت نه کار واخلي.“ (۱۰) د شيبا ملکه سليمان بادشاه ته هغه تحفي پېش کړې کومې چي هغې راوړې وې، د څلور زره کپلو نه زيات سره زر او په ډېر زيات مقدار کښې مصالحې او قيمتي کاني هم. هغې چي کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زياتې وې چي هيچا هم دومره بيا ورنه کړې. (۱۱) د حيرام سمندري جهازونو چي کومې د اوفير نه سره زر راوړی ؤو، د هغه ځای نه يې په ډېر زيات مقدار کښې د صندل لرگي او قيمتي کاني هم راوړل. (۱۲) سليمان دا لرگي د مالک خدای کور او محل په ستنو کښې استعمال کړل او د دې نه يې د سندرغاړو ډپاره بينجو او ربابونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه ښه د صندل لرگي ؤو چي د بني اسرائيلو ملک ته راوړې شوي ؤو، د دې په شان لرگي بيا نه دے ليدلې شوې. (۱۳) سليمان بادشاه د شيبا ملکه له هغه هر څه ورکړل چي څه يې غوښتل، دا د هغه نورو شاهي تحفو نه علاوه ؤو چي هغې له يې د سخاوت سره ورکړې وې. بيا هغه او د هغې ډله د شيبا ملک ته راواپس شوه.

د حضرت سلیمان بادشاه دولت

۱۴) سلیمان بادشاه ته هر کال تقریباً درویشت زره کلو سره زر ملاوېدل (۱۵) د دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصول ورکولو، د تجارت ګټه او چې د بنی اسرائیلو د ملک د ضلعو حاکمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصول ورکولو هغه هم ورته ملاوېدو.

۱۶) سلیمان دوه سوه لوی پالونه جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً اووه کلو د ټکولې شوو سرو زرو پتری خېژولې شوی وو. (۱۷) هغه درې سوه واره پالونه هم جوړ کړل، چې په هر یو باندې تقریباً دوه کلو د ټکولې شوو سرو زرو پتری خېژولې شوی وو. هغه دا ټول پالونه په هغه دربار کېنې کېښودل چې نوم یې د لبنان ځنګل وو. (۱۸)

هغه یو لوی تخت هم جوړ کړو چې یوه حصه یې د هاتی په غابونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (۱۹-۲۰) د تخت شپږ پوړۍ وې چې بره ورختلې وې، چې د هرې پوړۍ په یو سر او بل سره باندې د ازمو مجسمې وې، چې ټول دولس ازمری وو. تخت شا طرف ګول وو او د دواړو بازوګانو سره یې یو یو د ازمری مجسمه وه. په بله یوه بادشاهی کېنې کله هم داسې تخت موجود نه وو. (۲۱) د سلیمان د څښلو ټولې پیالی د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنګل په دربار کېنې ټول لوبښی د سوچه سرو زرو وو. سپین زر په کېنې بېخی نه وو استعمال شوی، ځکه چې د سلیمان په وخت کېنې دا قیمتی نه شو ګڼلې. (۲۲) هغه سمندری جهازونه لرل چې د حیرام د جهازونو سره چلېدل. هر درې کاله پس به دا راواپس کېدل، چې سره زر، سپین زر، د هاتی غابونونه، شادوګان او طاؤسان به یې راوړل. (۲۳) سلیمان د دنیا د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات مالداره او د ټولو نه زیات د حکمت خاوند وو، (۲۴) او ټولې دنیا به دا غوښتل چې هغه له راشی او د هغه حکمت ته غوږ ونیسی چې خدای پاک هغه له ورکړې دے. (۲۵) چې هر څوک به هغه له راتلو نو هغه له به یې څه تحفه راوړه، لکه سپین زر او سره زر، چوغې، وسلې، مصالحې، آسونه، او قچر. کال په کال به داسې کېدل. (۲۶) سلیمان د څوارلسو سوو جنګی ګاډو او دولسو زرو په آسونو سوارو

فوجيانو يو لوی لښکر جوړ کړو. هغه څه په يروشلم کښې وساتل او باقی نور يې په مختلفو ښارونو کښې دېره کړل. (۲۷) د هغه په بادشاهۍ کښې سپين زر په يروشلم کښې د کاڼو په شان عام ؤو او ديار د يهوداه غرونو په لمن کښې د چنار په شان ډېر تېر ؤو. (۲۸) د سليمان سوداگرو د مصر او قوعی نه آسونه اخستل (۲۹) هغوی به يوه جنگی گاډی د مصر نه په شپږ سوه د سپينو زرو په سیکو او آس به يې په يو نيم سل د سپينو زرو په سیکو اخستلو او حتی او شامی بادشاهانو له به يې د خرڅولو دپاره آسونه او جنگی گاډی لېږلې.

د حضرت سليمان د خدای پاک تابعداری نه کول

۱۱ او سليمان د پردی ملک د ډېرو ښځو سره مينه کوله. د فرعون د لور نه علاوه هغه حتی، موآبی، عمونی، ادومی او صيدانی ښځې واده کړې. (۲) مالک خدای بنی اسرائيلو له دا حکم ورکړې وو چې د دې قومونو سره ودونه مه کوئ ځکه چې د دې په وجه به د بنی اسرائيلو زړونه نورو خدایانو ته واوړی، خو سليمان د غېرو قومو ښځو مينه نه پرېښودله. (۳) سليمان اووه سوه شهزادگی واده کړې او درې سوه وينځې يې هم وې. نو هغوی د هغه زړه د خدای پاک نه واړولو (۴) او چې سليمان بوډا شو نو هغوی د هغه زړه پردو خدایانو ته واړولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د مالک خدای د خپل خدای پاک پوره وفادار پاتې نه شو. (۵) هغه د صيدان عستارات مجسمې او د عمون د پليت مولک بت عبادت يې وکړو. (۶) نو سليمان هغه څه وکړل چې څه د مالک خدای په نظر کښې بد ؤو او هغه د مالک خدای پوره تابعداری نه کوله، لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد کړې وه. (۷) هغه د يروشلم نمرخاته طرف ته په غره باندي د موآب د پليت معبود کموس او د عمون د پليت مولک بت د عبادت دپاره يوه عبادتخانه جوړه کړه. (۸) هغه د عبادت ځايونه هم جوړ کړل چرته به چې د هغه د پردی ملک ټولو ښځو خوشبوئی سوزوله او خپلو خدایانو ته به يې نذرانې پېش کولې. (۹-۱۰) مالک خدای د

بنی اسرائیلو خُدائِ پاک دوه ځل سلیمان ته څرگند شوې وو او دا حُکم یې ورکړې وو چې د پردو خُدایانو عبادت مه کوه، خو سلیمان د مالک خُدائِ تابعداری ونه کړه او د هغه نه واورېدو. نو مالک خُدائِ سلیمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته یې وفرمائیل، ”تا قصداً ما سره خپل لوظ مات کړې دے او زما د حُکمونو نافرمانی دې کړې ده، نو زه به خامخا ستا نه بادشاهی اخلم او ستا یو نوکر له به یې ورکوم. (۱۲) خو ستا د پلار داؤد په خاطر زه به داسې ستا په ژوند کښې نه کوم، خو ستا د زوی په بادشاهی کښې به یې وکړم. (۱۳) خو زه به د هغه نه ټوله بادشاهی نه اخلم، زه به د خپل خدمت کونکی داؤد او د خپل خوښ شوی ښار یروشلم د خاطره یوه قبيله هغه ته پرېږدم.“

د حضرت سلیمان دشمنان

(۱۴) نو مالک خُدائِ د ادوم شاهی خاندان حدد راوچت کړو چې د سلیمان خلاف شی. (۱۵-۱۶) د دې نه ډېر وخت وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغه د لښکر مشر یوآب د مرو ښخولو له تلې وو نو داؤد او د هغه سړی په ادوم کښې شپږ میاشتې پاتې شول او په دې دوران کښې هغوی په ادوم کښې ټول تران ووژل (۱۷) خو حدد او د هغه د پلار څه ادومیان نوکران مصر ته تښتېدلی وو. (په هغه وخت کښې حدد ماشوم وو.) (۱۸) هغوی میدیان پرېښودو او فاران ته لاړل، چې هلته یو څو نور سړی ورسره ملگری شول. بیا هغوی مصر ته سفر وکړو او فرعون له لاړل، هغه حدد له لږه زمکه او کور ورکړو او د خوراک بندوبست یې ورله وکړو. (۱۹) او د فرعون حدد دومره خوښ شو چې هغه له یې د خپلې ښځې یعنی د ملکې تحفنجیس خور وکړه، چې حدد یې واده کړی. (۲۰) د هغې نه یې یو زوی جنوبت پیدا شو، چې هغه ملکې د فرعون په محل کښې ساتلو او هلته د فرعون د زامنو سره اوسېدو. (۲۱) کله چې په مصر کښې حدد ته دا پیغام ورسېدو چې داؤد او د لښکر مشر یوآب مړه شوی دی، نو حدد فرعون ته وویل، ”ما پرېږده چې زه واپس خپل ملک ته لاړ شم.“ (۲۲) فرعون ترې نه تپوس وکړو، ”دلته تا ته د څه کمې دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې.“ حدد فرعون له جواب ورکړو، ”نه، بس ما له

د تلو اجازت راکړه. (۲۳) خدای پاک د الیدع زوی رزون هم د سلیمان خلاف کړو.

رزون د خپل نېک یعنی د ضویاه بادشاه هددعزر نه تښتېدلې وو، (۲۴) او هغه د

بدمعاشانو د یوې قبیلې مشر شوې وو. دا د هغې نه پس شوی ؤو چې کله داؤد هددعزر

له شکست ورکړو. رزون او د هغه سړی لاپل او په دمشق کښې اوسېدل، چې هلته خپلو

سپرو هغه په دمشق کښې بادشاه جوړ کړو. (۲۵) د سلیمان په ټول ژوند کښې رزون د بنی

اسرائیلو دشمن وو او د حدد په شان یې هغوی په تکلیف کول، هغه د بنی اسرائیلو نه

نفرت کولو خو په خپله یې په شام بادشاهی کوله.

د یربعام سره د خدای پاک لوظ

(۲۶) یو بل سړی د نباط زوی یربعام د سلیمان بادشاه خلاف شو چې هغه د سلیمان

خپل یو آفسر وو. یربعام په افرائیم کښې د صریده وو. او د یربعام د کونډې مور نوم

صروعه وو. (۲۷) دا د هغه د بغاوت قیصه ده. سلیمان د یروشلم نمرخاته طرف ته بره

ختلی پتی جوړول او د ښار دېوالونه یې مرمت کول. (۲۸) یربعام یو تکړه زلمی وو او

کله چې سلیمان ته پته ولگېده چې هغه څومره محنتی دی، نو هغه یې د منسی او افرائیم

قبیلو په علاقه کښې د هغه مزدورانو مشر جوړ کړو. (۲۹) یوه ورځ کله چې یربعام د

یروشلم نه سفر کولو نو په لاره باندې اخیاه پېغمبر ورسره ملاو شو، اخیاه د سیلا وو. او

په مېدان کښې د هغوی نه بغېر نور هیڅ څوک هم نه ؤو، اخیاه نوې چوغه اغوستې وه.

(۳۰) اخیاه چې کومه نوې چوغه اغوستې وه هغه یې وویستله او دولس ټوټې یې کړه،

(۳۱) او یربعام ته یې وویل، ”لس ټوټې د ځان دپاره واخله، ځکه مالک خدای د بنی

اسرائیلو خدای پاک تا ته وائی چې زه د سلیمان نه بادشاهی اخلم او تا له به لس قبیلې

درکوم. (۳۲) سلیمان به یوه قبیله زما د خدمت کوونکی داؤد او د یروشلم په خاطر

وساتی، دا هغه ښار دی چې د بنی اسرائیل په ټول ملک کښې ما خوښ کړی دی چې

زما شی. (۳۳) زه داسې ځکه کوم چې سلیمان زه رد کړی یم او د پردو خدایانو عبادت

یې کړی دی یعنی، د صیدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون بُت

مولک. سليمان زما نافرمانی کړې ده، هغه زه نه يم رضا کړې او لکه څنگه چې د هغه پلار داؤد زما په قانون او حکمونو عمل کولو داسې هغه نه دې کړې. (۳۴) خو زه به د سليمان نه ټوله بادشاهي نه اخلم او چې ترڅو ژوندې وي نو هغه به بادشاه ساتم. زه به داسې زما خدمت کوونکی د داؤد د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړې وو او هغه زما قانون او حکمونه منلي وو. (۳۵) زه به د سليمان د زوی نه بادشاهي واخلم او لس قبيلې به درته حواله کړم، (۳۶) خو زه به د سليمان زوی ته يوه قبيله پرېږدم، نو چې زما د خدمت کوونکی داؤد د اولاد نه همېشه زما يو کس وي چې په يروشلم کښې بادشاهي کوي، هغه ښار چې ما خوښ کړې دې چې چرته به زما عبادت کيږي. (۳۷) يربعامه، زه به تا د اسرائيل بادشاه جوړ کړم او ته به په هغه ټوله علاقه بادشاهي کوې چې ستا زړه يې غواړي. (۳۸) که ته زما د حکم پوره تابعداري کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تېروي او زما د حکمونو او تعليماتو په مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر کښې ښه وي، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکی داؤد کول، نو زه به همېشه ستا مل يم. زه به تا د بني اسرائيلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهي کوي، لکه څنگه چې ما د داؤد دپاره کړې دي. (۳۹) د سليمان د گناه په وجه به زه د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د همېشه دپاره نه وي. (۴۰) سليمان د يربعام د وژلو کوشش کولو، خو يربعام د مصر بادشاه سيساق له وتښتېدو او د سليمان تر مرگه پورې هلته ايسار وو.

د حضرت سليمان مرگ

(۴۱) د سليمان کارنامې، د هغه حکمت او چې نور څه يې هم کړې وو هغه ټول د سليمان شاه نامه، نومي کتاب کښې ليکلې شوي دي. (۴۲) هغه څلويښت کاله په ټولو بني اسرائيلو باندې په يروشلم کښې بادشاه وو. (۴۳) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغه زوی رحبعام د هغه نه پس بادشاه شو.

١٢) بيا رُبعام شِكم ته لارو، چرته چې ټول اسرائيليان راغونډ شوي ؤو چې دى بادشاه جوړ كړي. (٢) كله چې د نباط زوى يربعام د دې نه خبر شو چې څوك د سليمان بادشاه نه مصر ته تېښتېدلې وو، هغه د مصر نه راواپس شو. (٣) د شمالي قبيلو خلقو يربعام راوغوښتو او بيا هغه ټول ورسره رُبعام له لارل او هغه ته يې ووييل، (٤) ”ستا پلار سليمان په مونږ باندې درانه بوجونه كېښودل. كه ته دا بوجونه سپك كړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق يو.“ (٥) هغه ورته ووييل، ”درې ورځې پس راشئ نو زه به تاسو له جواب دركړم.“ نو هغوى لارل. (٦) رُبعام بادشاه د هغه سپين زېرو مشرانو سره مشوره وكړه كوم چې د هغه د پلار سليمان مشوره وركوونكى ؤو. هغه ترې نه تپوس وكړو، ”تاسو ما له مشوره راكړئ چې دې خلقو له څه جواب وركړم؟“ (٧) هغوى ورته ووييل، ”كه ته نن د دې خلقو خدمتگار جوړ شې او د هغوى خدمت وكړې او خوږې خبرې ورسره وكړې، نو هغوى به تل ستا خدمت كوونكى وي.“ (٨) خو هغه د مشرانو نصيحت رد كړو او هغه زلمو له لارو كوم چې د هغه سره لوى شوى ؤو او اوس د هغه مشوره وركوونكى ؤو. (٩) هغه ترې نه تپوس وكړو، ”تاسو ما له مشوره راكړئ چې څه وكړو. مونږ هغه خلقو ته څه ووايو چې ما ته وائى چې د هغوى بوجونه سپك كړم چې زما پلار ورباندې اېښى دى؟“ (١٠) نو زلمو ورته ووييل، ”څوك چې آسان ژوند غواړي نو هغوى ته ووايه چې، زما كچه گوته زما د پلار د ملا نه غټه ده. (١١) هغوى ته ووايه چې، زما پلار په تاسو درانه بوجونه اچولى دى، خو زه به دا نور هم درانه كړم. هغه تاسو په كور وېلى، خو زه به تاسو په لړمانو سم كړم.“ (١٢) درې ورځې وروستو يربعام او ټول خلق رُبعام بادشاه ته راواپس شول، لكه څنگه چې دې بادشاه ورته وئيلې ؤو. (١٣) بادشاه د مشرانو سپرو مشوره رد كړه او خلقو ته يې سختې خبرې وكړې، (١٤) هم هغه شان څنگه چې زلمو ورته وئيلې ؤو. هغه ووييل، ”زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه اچولى ؤو، خو زه به دا نور هم درانه كړم. هغه تاسو په كور وېلى

وهلی، خو زه به تاسو په لړمانو باندې سموم.“ (۱۵) نو بادشاه خلقو ته غوږ ونه نیولو، دا هر څه ځکه بدل شول چې دا مالک خدای ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړی چې مالک خدای د سیلا پېغمبر اخیاه په ذریعه د نباط زوی یربعام ته کړې وه. (۱۶) کله چې ټول بنی اسرائیلیان پوهه شول چې بادشاه هغوی ته غوږ نه نیولو، نو هغوی ووئیل، ”مونږ د داؤد بادشاهی نه منو، د یسی په زوی کبني زمونږ څه فائده ده. اے بنی اسرائیلو، ځی خپلو خېمو ته واپس لاړ شی، د داؤد خاندان دې خپله بادشاهی سمباله کړی.“ او بنی اسرائیلیان خپلو خېمو ته لاړل. (۱۷) خو رُبعام په هغه بنی اسرائیلو باندې بادشاهی کوله کوم چې د یهوداه په علاقه کبني اوسېدل. (۱۸) بیا رُبعام بادشاه ادورام ولېږلو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستې شو، چې هغه اسرائیل له لاړ شی، خو هغوی هغه سنگسار کړو. رُبعام په تېزی سره په خپله جنگی گاډی کبني سور شو او یروشلیم ته وتښتېدو. (۱۹) نو هم د هغه وخت نه د اسرائیل خلق د داؤد د شاهي خاندان خلاف بغاوت کوی. (۲۰) کله چې اسرائیلیان خبر شول چې یربعام د مصر نه راواپس شوې دے، نو هغه یې د خلقو یوې غونډې ته راوغوښتلو او د ټول اسرائیل بادشاه یې جوړ کړو. صرف د یهوداه قبیلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعیاه پېشکوئي

(۲۱) کله چې رُبعام یروشلیم ته ورسېدو، نو هغه د یهوداه او بنیامین قبیلې نه یو لاک اتیا زره ښه فوجیان راغونډ کړل. هغه دا اراده وکړه چې د جنگ دپاره لاړ شی چې د اسرائیل شمالي قبیلې په خپل قابو کبني بیا راوی. (۲۲) خو خدای پاک سمعیاه پېغمبر ته وفرمائیل (۲۳) چې هغه رُبعام او د یهوداه او د بنیامین ټولو خلقو ته دا پېغام ورسوی، (۲۴) ”په خپلو ورونیو یعنی اسرائیل باندې حمله مه کوئ. ټول کور ته لاړ شی ځکه چې څه وشول نو هغه ما کړی دی.“ هغوی ټولو د مالک خدای حکم ومنلو او واپس کورونو ته لاړل.

د یربعام د مالک خدائ نه اورپدل

٢٥ د اسرائیل بادشاه یربعام د افرائیم غرونو په ملک شکم کښې د پخو دېوالونو ښار جوړ کړو. بیا هغه لاړو او د فنواېل ښار دپاره یې پاڅه دېوالونه جوړ کړل. (٢٤-٢٧) هغه د خپل ځان سره ووئیل، ”اوس خبره داسې ده، که زما خلق یروشلم ته لاړ شی او هلته د مالک خدائ په کور کښې نذرانې پیش کړی نو هغوی به خپله وفاداری د یهوداه بادشاه رعبام ته بدله کړی او ما به ووژنی.“ (٢٨) د مشورې اخستلو نه پس، بادشاه دوه د سرو زرو سخی جوړ کړل او خپلو خلقو ته یې ووئیل، ”تاسو د پېرې مودې نه د عبادت دپاره یروشلم ته ځئ. اے اسرائیلیانو، ستاسو خدایان دا دی چا چې د مصر ملک نه راوویستلی.“ (٢٩) هغه د سرو زرو یو سخی په بیت ایل کښې او بل په دان کښې کېښودو. (٣٠) نو داسې خلقو گناه وکړه، ځکه چې هغوی د عبادت دپاره بیت ایل او دان ته لاړل. (٣١) او یربعام په علاقو کښې د عبادت ځایونه هم جوړ کړل او د هغه کورونو نه یې امامان خوښ کړل کوم چې د لیوی قبیلې نه نه وو.

په بیت ایل کښې د عبادت حکم ورکول

٣٢ یربعام د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ په یهوداه کښې د اختر په شان یو مذهبی اختر هم مقرر کړو. د سرو زرو کوم سخی یې چې جوړ کړی وو نو په بیت ایل کښې یې په قربان گاه باندې هغې ته نذرانې پیش کړې او هغه هلته په بیت ایل کښې د عبادت په هغه ځایونو کښې د خدمت دپاره امامان کېښنول کومې علاقائی عبادتخانی چې هغه جوړې کړې وې. (٣٣) او د اتمې میاشتې په پینځلسمه ورځ کومه ورځ چې هغه په خپله مقرره کړې وه، نو هغه بیت ایل ته لاړو او هغه چې د اسرائیلیانو دپاره کوم اختر مقرر کړی وو د هغې د مناوولو دپاره هغه په قربان گاه باندې یوه نذرانه پیش کړه.

۱) د مالک خُداي په حُکم باندې د يهوداه قبيلې نه د خُداي پاک يو سرې

بيت ايل ته لارو او هلته په هغه وخت ورسېدو چې يربعام نذرانې پېش کولو دپاره د قربان گاه سره ولاړ وو. ۲) د مالک خُداي د حُکم په مطابق هغه قربان گاه ته مخامخ چغه کړه، ”اے قربان گاه، اے قربان گاه. مالک خُداي داسې فرمائي، د داؤد په خاندان کبني به يو ماشوم پېدا شي چې د هغه نوم به يوسياه وي. هغه به په تا باندې هغه امامان حلال کړي کوم چې په تا باندې نذرانې پېش کوي خو په حقيقت کبني په علاقائي

عبادتخاني کبني خدمت کوي او هغه به درياندې د بنيادمو هډوکي وسوزوي.“ ۳) او پېغمبر خبره جاري وساتله، ”دا قربان گاه به ټوټې ټوټې شي او ايرې به يې خورې وړې شي. نو بيا به تا ته پته ولگي چې مالک خُداي زما په ذريعه خبرې کړې دي.“ ۴) کله چې يربعام بادشاه دا واورېدل نو هغه ورته اشاره وکړه او حُکم يې ورکړو، ”دا سرې ونيسئ.“ نو د بادشاه لاس سمدستي شل شو او واپس يې راغونډ نه کړې شو. ۵) نو قربان گاه سمدستي ټوټې ټوټې شوه او ايرې په زمکه ورغورزېدې، لکه څنگه چې هغه پېغمبر د مالک خُداي په نوم پېشگوټې کړې وه. ۶) يربعام بادشاه پېغمبر ته ووييل، ”مالک خُداي ستا خُداي پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغه ته سوال وکړه چې زما لاس روغ کړي.“ نو پېغمبر مالک خُداي ته سوال وکړو او د بادشاه لاس روغ شو. ۷) بيا بادشاه پېغمبر ته ووييل، ”ما سره کور ته لار شه او روټي راسره وخوره. تا چې څه کړي دي نو زه به د هغې انعام درکړم.“ ۸) خو د خُداي پاک سړي ورته وفرمائيل، ”که ته ما له ستا نيم دولت هم راکړې، نو زه به تا سره لار نه شم او نه به هلته ستا نه څه وخورم او نه وڅېښم. ۹) مالک خُداي ما له حُکم راکړې دې چې نه به څه خورې او نه څېښې او چې په کومه لار راغلي يې په هغې به واپس هم نه ځي.“ ۱۰) خو چې په کومه لار هغه راغلي وو نو واپس په هغې لار نه ځي او په بله لار لارو.

د بيت ايل بوډا پېغمبر

۱۱) په هغه وخت کښې یو بوډا پېغمبر چې په بیت ایل کښې اوسېدو، د هغه زامن راغلل او هغه ته یې هغه څه ووئیل چې د یهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بیت ایل کښې څه کړی و او څه یې یربعام بادشاه ته فرمائیلی و. ۱۲) هغه بوډا پېغمبر د هغوی نه تپوس وکړو، “کله چې هغه تلو نو په کومه لاره لاړو؟” نو هغوی ورته هغه سپرک وښودلو ۱۳) او هغه هغوی ته ووئیل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوی ورله خر کته کړو او هغه ورباندې سور شو. ۱۴) د یهوداه په پېغمبر پسې په هغه سپرک روان وو او هغه یې وموندو چې د څېړی د ونې لاندې ناست وو. هغه ترې نه تپوس وکړو، “ته د یهوداه پېغمبر یې څه؟” هغه سپری جواب ورکړو، “آو، زه یم.” ۱۵) نو بوډا پېغمبر هغه ته وفرمائیل، “ما سره کور ته لاړ شه او روتی وخوره.” ۱۶) خو د یهوداه پېغمبر ورته وفرمائیل، “زه تا سره واپس نه شم تلې او نه په دې ځای کښې تا سره روتی خوږې شم او نه اوبه څښلې شم، ۱۷) د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې ته به هلته نه روتی خوږې او نه به اوبه څښې او چې په کومه لاره تلې یې، نو په هغې به واپس نه راځې.” ۱۸) نو د بیت ایل بوډا پېغمبر هغه ته وفرمائیل، “زه هم ستا په شان پېغمبر یم او د مالک خدای په حکم ما ته یوې فرستې وفرمائیل چې د ځان سره دې کور ته بوځم او زه ستا مېلمستیا وکړم.” خو دروغ یې ورته ووئیل. ۱۹) نو د یهوداه پېغمبر د هغه بوډا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغه سره یې روتی وخوره او اوبه یې ورسره وڅښلې. ۲۰) چې کله هغوی په دسترخوان ناست و، نو په هغه بوډا پېغمبر باندې د مالک خدای کلام نازل شو، ۲۱) او هغه د یهوداه پېغمبر ته چغه کړه، “مالک خدای تا ته فرمائی چې تا د هغه نافرمانی کړې ده او چې هغه څه حکم درکړې وو هغه شان دې ونه کړل. ۲۲) خو ته واپس راغلي او په هغه ځای کښې دې روتی وخوره او اوبه دې وڅښلې چې هغه تا ته فرمائیلی و او چې هلته به خوراک څښاک نه کوې. نو په دې وجه ته به د پلار نیکه په اديره کښې نه شي ښخولې.” ۲۳) کله چې هغوی خوراک ختم کړو، نو هغه بوډا پېغمبر د یهوداه پېغمبر دپاره خر کته کړو، ۲۴) هغه روان شو. په لار کښې یو زمرې ورباندې راغلو او هغه یې ووژلو. د هغه لاش په سپرک پروت وو او خر او زمرې ورسره ولاړ و. ۲۵) څه سپری

هلته تېرېدل او په سرک باندې يې لاش وليدو چې زمرې ورسره نزدې ولاړ وو. هغوی بیت ایل ته لاړل او چې خه يې ليدلی ؤو په هغې باندې يې خلق خبر کړل. ﴿٢٤﴾ کله چې بويا پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغه وفرمائيل، ”دا هغه پېغمبر دے چې د مالک خدائ نافرمانی يې کړې ده. نو دا حکه مالک خدائ زمرې ورواېرلو چې حمله پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه څنگه چې مالک خدائ فرمائیلی ؤو.“ ﴿٢٧﴾ بيا هغه خپلو زامنو ته وفرمائيل، ”زما دپاره زما خر کته کړی.“ نو هغوی هم داسې وکړل، ﴿٢٨﴾ او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش يې وليدو چې په سرک پروت وو، چې خر او زمرې تر اوسه پورې ورسره ولاړ ؤو، ازمری نه لاش خوړلے وو او نه يې په خر حمله کړې وه. ﴿٢٩﴾ هغه بويا پېغمبر لاش راواخستو، په خره يې کېښودو او واپس يې بیت ایل ته راوړو چې په دې باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. ﴿٣٠﴾ هغه يې د خپل خاندان په قبر کېښې ښخ کړو او هغه او د هغه زامنو په هغه باندې غمژن ؤو او وئيل يې چې، ”اے زما وروره پېر افسوس دے.“ ﴿٣١﴾ چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته وفرمائيل، ”کله چې زه مړ شم، نو ما په هغه قبر کېښې ښخ کړی چې په کوم کېښې د خدائ پاک نبی ښخ دے، او زما لاش د هغه د هډوکو په خوا کېښې کېږدئ. ﴿٣٢﴾ نو هغه چې د مالک خدائ په حکم کومې خبرې په بیت ایل کېښې د قربان گاه خلاف او د سامريه په ښارونو کېښې د علاقائی عبادتخانی خلاف کولې نو هغه به خامخا رښتیا شی.“

د یربعام کبیره گناه

﴿٣٣﴾ خو د اسرائیل بادشاه یربعام بيا هم د خپلو بدو عملونو نه نه اورېدو او د هر قسم خلقو امامان يې خوبسول، چې په هغه علاقائی عبادتخانی کېښې خدمت وکړی چې کومې هغه جوړې کړې وې. چې چا هم امام جوړېدل غوښتل نو هغه به يې امام مقررولو. ﴿٣٤﴾ د دې گناه په وجه د یربعام بادشاهی ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

۱) په هغه وخت کښې د یربعام بادشاه زوی ابیاه بیمار شو. ۲) یربعام خپلې
 ښځې ته وویل، ”خپل مخ پټ کړه چې څوک دې ونه پېژنی او سیلا ته لاره شه چرته چې
 اخیاه پېغمبر اوسیری، چا چې فرمائیل چې زه به د اسرائیل بادشاه جوړېږم. ۳) هغه له
 لس غټې او څه نری روتې او یو منگې شات ورکړه. د هغه نه تپوس وکړه چې په هلک
 باندې به څه چل کیږی.“ ۴) نو هغه په سیلا کښې د اخیاه کور ته لاړه. د ډېر عمر په
 وجه اخیاه پوند شوې وو. ۵) مالک خدای اخیاه ته فرمائیلی و چې د یربعام ښځه د
 خپل بیمار زوی په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالک خدای اخیاه ته وفرمائیل
 چې څه به وایې. کله چې د یربعام ښځه راوړسېده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه
 گڼې بل څوک ده. ۶) خو چې کله اخیاه ته پته ولگېده چې هغه په دروازه باندې
 راننوخې، نو هغه وفرمائیل، ”د یربعام ښځې دننه راشه. ته دا ولې ښکاره کوې چې گڼې
 بل څوک یې؟ ما سره ستا دپاره یو بد خبر دے. ۷) لاره شه او یربعام ته ووايه چې
 مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک هغه ته فرمائی چې ما ستا درجه د نورو خلقو نه
 اوچته کړه او زما د خلقو بنی اسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. ۸) د داؤد اولاد نه ما
 بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو ته زما د خدمت کوونکی داؤد په شان نه یې،
 چې هغه زما پوره تابعدار وو، زما حکمونه یې منل او صرف هغه څه یې کول چې ما
 ورته وئیل. ۹) تا د هغوی نه هم لوئې گناهونه وکړل چې کومو ستا نه مخکښې بادشاهی
 کوله. تا زه رد کړې يم او زما غصه دې راپارولې ده ځکه چې د عبادت دپاره دې بتان
 او مجسمې جوړې کړې دی. ۱۰) نو د دې په وجه به زه ستا په شاهی خاندان وبا راوړم
 او ستا د اولاد ټول نران به ووژنم که هغه آزاد وی او که غلام. او زه به ستا د خاندان نه
 ځان خلاص کړم، هغوی به داسې فنا شی لکه چې خپیاکې وسوزولې شی. ۱۱) ستا د
 خاندان هر یو کس چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به هغه وخوری او چې څوک په
 مېدان کښې مړ شی نو مارغان به هغه وخوری. ما مالک خدای دا فرمائیلی دی.“ ۱۲)

او اخیاه د یربعام بنځې ته وفرمائیل، ”اوس واپس کور ته لاړه شه. چې څنگه ته ښار ته ورننوځې نو ستا زوی به مړ شی. (۱۳) ټول بنی اسرائیلیان به په هغه ماتم وکړی او بنځ به یې کړی. صرف دے به د یربعام د خاندان هغه کس وی چې په صحیح طریقه کفن دفن شوې وی، ځکه چې صرف د هغه نه مالک خدای، د بنی اسرائیلو خدای پاک رضا دے. (۱۴) مالک خدای په اسرائیل باندې یو بادشاه مقرر وی چې هغه به د یربعام د خاندان بادشاهی ختمه کړی او دا به هم اوس اوس وشی. (۱۵) مالک خدای به د اسرائیل ملک له سزا ورکړی او هغه به داسې وخوځوی لکه چې په یوه وله کښې د لوڅې بوتې خوځېږی. هغه به اسرائیل د دې ښه ملک نه د بېخ نه ویاسی کوم چې هغه د هغوی پلار نیکه له ورکړې وو او هغوی به د فرات سیند نه اخوا خواره واره کړی، ځکه چې هغوی د اشیرې بتانو جوړولو په وجه د هغه غصه راپارولې ده. (۱۶) مالک خدای به اسرائیل ځکه پرېږدی چې یربعام گناه کړې ده او اسرائیل یې د گناه طرف ته بوتلی دی.“

(۱۷) د یربعام ښځه واپس ترضا ته لاړه. چې څنگه هغه کور ته دننه شوه نو هغه هلک مړ شو. (۱۸) ټول اسرائیل په هغه پسې غم وکړو او هغه یې بنځ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای د خپل خدمت کوونکی اخیاه پیغمبر په ذریعه فرمائیلی وو.

د یربعام مرگ

(۱۹) یربعام بادشاه چې نور څه هم وکړل، هغه چې کوم جنگونه کړی وو او چې هغه څنگه بادشاهی کوله نو دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۲۰) یربعام دوویشتم کاله بادشاهی وکړه. هغه مړ شو او بنځ شو او د هغه زوی ندب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه رحبعام

(۲۱) د سلیمان زوی رحبعام د یو څلوېښتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه جوړ شو او

هغه اوولس كاله په يروشلم كښې بادشاهي وكړه، دا هغه ښار دې چې مالک خدای د بنی اسرائیلو ټولې علاقې نه خوښ كړې دې چرته چې د هغه عبادت كېږي. د رُبعام مور نعمه د عمون وه. (٢٢) د يهوداه خلقو د مالک خدای خلاف گناه وكړه او د هغه غصه يې ځكه راوپاروله چې د خپل پلار نيکه نه زياته نافرمانی يې وكړه. (٢٣) هغوی د غلطو خدایانو دپاره علاقائی عبادتخاني جوړې كړې او د كاپو ستنې او د اشيري بُت ښې يې ولگولې چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وكړي. (٢٤) د دې هر څه نه بده خبره دا وه چې هلته سړي او ښځې وې چې د غېرو قومونو د عبادت په ځايونو كښې يې كنجرتوب كولو. د يهوداه خلقو هغه ټول حرام كارونه وكړل كوم چې هغه خلقو كول څوك چې مالک خدای په هغه وخت شړلی ؤو چې كله بنی اسرائیلیان په ملك كښې مخ په وړاندې تلل. (٢٥) د رُبعام د بادشاهي په پينځم كال د مصر بادشاه سيساق په يروشلم حمله وكړه. (٢٦) هغه د مالک خدای د كور او د محل ټولې خزاني يوړلې سره د سرو زرو هغه ډالونو چې سليمان جوړ كړي ؤو. (٢٧) د دې په ځای رُبعام بادشاه د زېږو ډالونه جوړ كړل او د هغه آفسرانو په حواله يې كړل كوم چې د محل د دروازو څوكيداران ؤو. (٢٨) هر ځل به چې بادشاه د مالک خدای كور ته تلو، نو څوكيدارانو به ډالونه وړل او بيا به يې واپس د څوكيدارانو كوټې ته راوړل. (٢٩) نور هر څه چې رُبعام بادشاه كړي ؤو نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوي دي. (٣٠) په دې ټوله موده كښې رُبعام او يربعام د يو بل خلاف په جنگ كښې ؤو. (٣١) رُبعام مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره كښې ښخ شو. د هغه مور نعمه وه. او د رُبعام زوی ابياه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه ابياه

١٥ د يربعام د نباط د زوی د بادشاهي په اتلسم كال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، او هغه په يروشلم كښې درې كاله بادشاهي وكړه. د هغه مور معكه د ابي سلوم لور

وه. (٣) هغه د خپل پلار په شان هم هغه گناهونه وکړل او د مالک خدای د خپل خدای پاک وفادار نه وو، لکه څنگه چې د هغه نیکه داؤد وفادار وو. (٤) خو مالک خدای د هغه خدای پاک د داؤد د خاطره ابیاه له یو زوی ورکړو چې د هغه نه پس په یروشلم بادشاهی کوی او د دې حفاظت کوی. (٥) مالک خدای داسې ځکه وکړل چې داؤد به هغه کار کولو چې مالک خدای پرې رضا کېدو او ټول عمر یې د حتی اوریاه د مسئلې نه بغیر د هغه د یو حکم نافرمانی نه وه کړې. (٦) کوم جنگ چې د رحبعام او یربعام په مینځ کېنې شروع شوی وو نو هغه د ابیاه په ټول ژوند کېنې جاری وو. (٧) او نور هر څه چې ابیاه کړی وو هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کېنې لیکلې شوی دی. (٨) ابیاه مړ شو او د داؤد په ښار کېنې ښخ شو او د هغه زوی آسا د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه آسا

(٩) د اسرائیلو د بادشاه د یربعام د بادشاهی په شلم کال آسا د یهوداه بادشاه شو، (١٠) او هغه یو څلوېښت کاله په یروشلم کېنې بادشاهی وکړه. د هغه نیا معکه وه، چې د ابی سلوم لور وه. (١١) آسا د خپل پلار نیکه داؤد په شان هم هغه څه کول چې مالک خدای ورباندې رضا کېدو. (١٢) هغه د ملک د بتانو د عبادت د ځایونو نه ټول نران او ښځې کنجرې وویستلې او هغه ټول بتان یې لرې کړل چې د هغه پلار نیکه جوړ کړی وو. (١٣) هغه خپله نیا معکه د ”مور مکه“ د عهدې نه لرې کړه، ځکه چې هغې د اشیرې یو بې حیا بت جوړ کړی وو. آسا دا بت مات کړو او د قدرون په مېدان کېنې یې وسوزولو. (١٤) اگر چې آسا علاقائی عبادتخانی نه وې تباہ کړی، خو بیا هم ټول عمر د مالک خدای وفادار وو. (١٥) د هغه پلار چې کوم څیزونه خدای پاک ته وقف کړی وو نو هغه ټول یې د مالک خدای په کور کېنې کېښودل، د سرو زرو او سپینو زرو هغه څیزونه یې هم کېښودل چې هغه په خپله وقف کړی وو. (١٦) د یهوداه بادشاه آسا او د اسرائیل بادشاه بعشا د خپلې بادشاهی په دوران کېنې همېشه د یو بل خلاف په جنگ وو. (١٧)

بعشا په يهوداه حمله وكړه او د راما نه يې پاڅه دېوالونه تاو كړل چې د يهوداه ټول تگ راتگ بند كړی. (۱۸) نو آسا بادشاه هغه ټول سپين زر او سره زر يوړل چې د مالك خدائ په كور او محل په خزانو كښې پاتې ؤو او دا يې د خپلو آفسرانو په ذريعه د دې پېغام سره دمشق ته د شام بادشاه بن حدد له ولېرل چې هغه د حزيون نمسه او طابرمون زوئ وو، (۱۹) ”راځه چې زمونږ د پلار نيکه په شان په خپلو كښې لوظ وكړو. گوره، دا سپين زر او سره زر تحفه درلېرم. نو د اسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات كړه، چې هغه زما د علاقې نه خپل فوجيان بهر كړی.“ (۲۰) بن حدد بادشاه د آسا خبرې ته راضی شو او خپل فوجی آفسران او د هغوی لښكري يې ولېرلو چې د اسرائيل په ښارونو حمله وكړی. هغوی عيون، دان، ابيل بيت معكه، د گليل ښار ته نژدې علاقه او د نفتالی ټوله علاقه قبضه كړه. (۲۱) كله چې بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغه د راما دېوالونه پخول پرېښودل او ترضا ته لاړو. (۲۲) بيا آسا بادشاه په ټوله يهوداه كښې هر چا ته دا حكم وكړو چې د راما نه هغه كاني او لرگی يوسی چې بعشا د دې پخو دېوالونو جوړولو دپاره استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار مضبوط كړو چې د بنيامين په علاقه كښې وو. (۲۳) نور هر څه چې آسا بادشاه كړی ؤو، د هغه د بهادری كارنامې او كوم ښارونه يې چې جوړ كړی ؤو، دا هر څه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ كښې ليكلې شوی دی. خو په بوډاتوب كښې ورباندې د پښو بيماری راغله. (۲۴) آسا مړ شو او د داؤد د ښار په شاهي اديره كښې ښخ شو او د هغه زوئ يهوسفط د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائيل بادشاه ندب

(۲۵) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دوېم كال كښې، د یربعام بادشاه زوئ ندب د اسرائيل بادشاه شو او دوه كاله يې بادشاهي وكړه. (۲۶) لكه څنگه چې د هغه پلار د مالك خدائ خلاف گناه كړې وه نو هغه هم وكړه او اسرائيليان يې د گناه طرف ته

بوتل. (۲۷) د یساکار قبیلې د اخیاه زوی بعشا د ندب خلاف منصوبه جوړه کړه او هغه یې ووژلو، په دې وخت کېبني ندب او د هغه لښکر د فلسطیه په ملک کېبني د جبتون ښار محاصره کړې وو. (۲۸) د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په درېم کال داسې وشول. او بعشا د ندب نه پس د اسرائیل بادشاه شو. (۲۹) څنگه چې هغه بادشاه شو نو هغه د یربعام د خاندان کسان ووژل. هم هغه شان چې څنگه مالک خدای د خپل خدمت کوونکی د سیلا پېغمبر اخیاه په ذریعه فرمائیلى و، د یربعام مکمل خاندان ووژل شو، یو کس هم ژوندې پاتې نه شو. (۳۰) دا ځکه چې یربعام د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله، دا د هغې گناه په وجه چې هغه کړې وه او اسرائیلیان هم د گناه طرف ته بوتلى و. (۳۱) نور هر څه چې ندب کړی و نو هغه د اسرائیل د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کېبني لیکلې شوی دی. (۳۲) د یهوداه بادشاه آسا او د اسرائیل بادشاه بعشا هر وخت د یو بل خلاف په جنگ کېبني و.

د اسرائیل بادشاه بعشا

(۳۳) د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په درېم کال د اخیاه زوی بعشا د ټول اسرائیل بادشاه شو او څلیریشتم کاله یې په ترضا کېبني بادشاهۍ وکړه. (۳۴) لکه څنگه چې مخکېبني یربعام بادشاه گناه کړې وه نو هغه هم د مالک خدای خلاف گناه وکړه او اسرائیلیان یې د گناه طرف ته بوتل.

۱۶ (۱) بیا د مالک خدای کلام د حنانی په زوی یا هو پېغمبر نازل شو او د بعشا دپاره یې دا پېغام ورکړ، (۲) ”ما د خاورو نه اوچت کړې او د اسرائیلیانو مشر مې جوړ کړې. خو د یربعام په شان تا هم گناه کړې ده او زما خلق دې د گناه طرف ته بوتلى دی. د هغوی گناهونو زما غصه راپارولې ده، (۳) نو زه به تا او ستا خاندان تباه کړم، لکه څنگه چې ما یربعام او د هغه خاندان تباه کړې وو. (۴) ستا د خاندان هر یو

کس چي په بنار کښي مړ شي نو سپي به يې وځوري او څوک هم چي په مېدان کښي مړه شي نو مارغان به يې وځوري.“ (٥) بعشا چي نور هر څه هم کړي دي سره د هغه د بهادري ټولو کارنامو هغه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښي ليکلي شوي دي. (٦) بعشا مړ شو او په ترضا کښي ښخ شو او د هغه زوی ايله د هغه نه پس بادشاه شو. (٧) د مالک خدای پېغام د بعشا او د هغه خاندان خلاف د ياهو پېغمبر په ذريعه ورکړې شوې وو ځکه چي بعشا د مالک خدای په نظر کښي گناهونه کړي وو. هغه د خپلو بدو عملونو په وجه د مالک خدای غصه راوپاروله، ځکه چي هغه د یربعام مکمل خاندان وژلې وو، نو هغه د یربعام په شان ظالم شو.

د اسرائيل بادشاه ايله

(٨) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په شپږويشم کال، د بعشا زوی ايله د اسرائيل بادشاه شو او دوه کاله يې په ترضا باندې بادشاهي وکړه. (٩) د هغه يو افسر زمري چي د بادشاه د نيمو جنگي گاپو مشر وو، د بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړه. او ايله يوه ورځ په ترضا کښي د محل مشر ارضه په کور کښي د ميو په نشه کښي وو. (١٠) زمري کور ته ورننوتلو، ايله يې ووژلو او د هغه په تخت کښېناستو. د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهي په اوويشم کال داسې وشول. (١١) څنگه چي زمري د هغه په تخت کښېناستو، نو هغه د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغه ټول نران رسته دار او نران دوستان يې ووژل. (١٢) نو چي څنگه مالک خدای د ياهو پېغمبر په ذريعه د بعشا خلاف فرمائيلي وو، زمري د بعشا مکمل خاندان ووژلو. (١٣) د خپلي گناه او د بني اسرائيلو د گناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغه زوی ايله د مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک غصه راوپاروله. (١٤) ايله چي نور هر څه هم کړي وو نو هغه د اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښي ليکلي شوي دي.

د اسرائیل بادشاه زمری

۱۵ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهی په اوویشتم کال، زمری په ترضاه کبني اووه ورځې په اسرائیل بادشاهی وکړه. د اسرائیل فوجیانو په فلسطیه کبني د جبتون ښار محاصره کړې وو، ۱۶ او کله چې هغوی خبر شو چې زمری د بادشاه خلاف منصوبه جوړه کړې ده او بادشاه یې وژلې دے، نو هلته هغوی ټولو دا اعلان وکړو چې د هغوی فوجی مشر عمری د اسرائیل بادشاه دے. ۱۷ عمری او د هغه فوجیان د جبتون نه لاپل او ترضاه یې محاصره کړو. ۱۸ کله چې زمری ولیدل چې ښار قبضه شوې دے، نو هغه د محل دنننی قلعي ته لاړو، په محل یې اور بل کړو او هغه د اور په لمبو کبني مړ شو. ۱۹ د مالک خدای خلاف د هغه د گناهونو په وجه داسې وشول، لکه څنگه چې د هغه نه مخکښې یربعام د خپلې گناه په وجه مالک خدای نارضا کړې وو او اسرائیلیان یې د گناه طرف ته بوتلی وو. ۲۰ زمری چې نور څه هم کړی وو، سره د هغه د بغاوت د منصوبې جوړولو، دا د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کبني لیکلې شوی دی.

د اسرائیل بادشاه عمری

۲۱ نو د دې نه پس اسرائیلیان په دوو ډلو کبني تقسیم شول، نیمو کسانو وئیل چې د جینت زوی تبنی بادشاه جوړوو او نیم د عمری په حق کبني وو. ۲۲ خو د عمری قبیلې وگټله او د جینت زوی تبنی په ډله باندې بریالی شول. تبنی ووژلې شو او عمری بادشاه شو. ۲۳ نو د یهوداه د آسا بادشاه د بادشاهی په یو دېرشم کال، عمری د اسرائیل بادشاه شو او دولس کاله یې بادشاهی وکړه، ورومبې شپږ کاله هغه په ترضاه کبني بادشاهی وکړه، ۲۴ او بیا هغه د سپینو زرو په شپږ زره سیکو باندې د سامریه غر د یو سړی نه واخستلو چې نوم یې سمر وو. عمری د غره نه پاڅه دېوالونه تاو کړل، هلته یې یو ښار جوړ کړو او سامریه نوم یې پرې کښودو، سمر د دې غر مخکښې مالک وو. ۲۵ عمری د مالک خدای په نظر کبني بد کارونه کول او د مالک خدای خلاف یې د

مخکښېنو بادشاهانو نه زیاته گناه وکړه. (۲۶) د یربعام په شان، هغه هم د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله، دا د هغه د خپلې گناه او د هغه گناه په وجه و او چې بنی اسرائیلیان یې د بُت پرستی طرف ته بوتلی و. (۲۷) نور هر څه چې عمری کړی و او د هغه ټولې کامیابې د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۲۸) عمری مړ شو او په سامریه کښې بنخ شو او د هغه زوی اخیاب د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د اسرائیل بادشاه اخیاب

(۲۹) د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اته دېرشم کال، د عمری زوی اخیاب د اسرائیل بادشاه شو، هغه په سامریه کښې دوویشتم کاله بادشاهۍ وکړه. (۳۰) هغه د مخکښېنو بادشاهانو د هر یو نه زیات د مالک خدای خلاف گناه وکړه. (۳۱) هغه نه صرف د یربعام بادشاه گناهونه معمولی گڼل بلکې هغه د صیدانی بادشاه ایتبل لور ایزیل هم واده کړه او د بعل عبادت یې وکړو. (۳۲) هغه په سامریه کښې د بعل دپاره یوه عبادتخانه او یوه قربانگاه جوړه کړه او هغه یې په کښې کېښودو. (۳۳) هغه د اشیرې بُت ولگولو. د اسرائیل د ټولو مخکښېنو بادشاهانو نه یې زیات د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک غصه راوپاروله. (۳۴) د هغه د بادشاهۍ په دوران کښې د بیت ایل، حی اېل د یریحو ښار بیا جوړ کړو. کله چې حی اېل د یریحو بنیاد کېښودو نو د هغه مشر زوی ابیرام مړ شو او چې کله یې دروازې جوړې کړې نو د هغه کشر زوی سجویو مړ شو، هم هغه شان لکه چې مالک خدای د نون زوی یشوع په ذریعه د دې پېشگوڼې کړې وه.

د حضرت الیاس د اوچ کالی پېشگوڼې ورکول

۱۷ (۱) په جلعاد کښې د تشبی یو پېغمبر وو چې نوم یې الیاس وو. هغه اخیاب بادشاه ته وفرمائیل، ”زه د ژوندی مالک خدای یعنې د بنی اسرائیلو د خدای پاک خدمت

کونکے یم، او زه د هغه په نوم قسم خورم چې ترڅو زه ونه وایم نو په راتلونکو کالونو کښې به باران نه کیږي. او پرڅه قدرې به هم ونه شی. (۲) بیا د مالک خدای کلام په الیاس نازل شو، (۳) ”د دې خدای نه نمرخاته طرف ته لار شه او د اردن سیند نمرخاته طرف ته د کریت ولې سره نزدې پټ شه. (۴) ته د ولې نه اوبه څښه او ما کارغانو له حکم ورکړې دې چې هلته تا له خوراک راوړی. (۵) الیاس د مالک خدای فرمانبرداري وکړه او د کریت ولې سره نزدې د اوسېدو دپاره لارو. (۶) کارغانو به هغه له سحر او مابنام روتی او غوښه راوړه او هغه د ولې نه اوبه څښلې. (۷) خو څه موده وروستو، په ملک کښې د اوچ کالی په وجه هغه وله اوچه شوه.

د صارفت د کونډې قیصه

(۸) بیا د مالک خدای کلام په الیاس نازل شو چې، (۹) ”اوس د صیدا سره نزدې د صارفت ښار ته لار شه او هلته دېره شه. ما هلته یوې کونډې ته وئیلی دی چې تا له خوراک درکوی.“ (۱۰) نو الیاس صارفت ته لارو او چې څنگه هغه د ښار دروازې ته ورسېدو نو هغه یوه کونډه ولیده چې د اور خشاک یې راغونډولو. نو هغه یې راوغوښته او ورته یې وفرمائیل، ”ما له په جام کښې لږې اوبه راوړه چې وې څښم.“ (۱۱) څنگه چې هغه اوبو راوړلو له روانه شوه، نو هغه آواز ورکړو، ”ما له لږه روتی هم راوړه؟“ (۱۲) کونډې ورته ووئیل، ”زه د ژوندی مالک خدای ستا د خدای پاک په نوم قسم خورم چې هیڅ مې نه دی پاڅه کړی. ما سره په منگی کښې صرف یو موټی اوبه او په لوبښی کښې یو څاڅکې قدرې د زیتونو تېل دی. زه دلته لږ شان خشاک راټولولو له راغلې یم چې ځان سره یې کور ته یوسم او خپل زوی او ځان له لږ خوراک تیار کړم. او د دې خوراک نه پس به مونږ د لورې نه مړه شو.“ (۱۳) الیاس ورته وفرمائیل، ”مه پرېره. کور ته لاره شه او چې څه دې ووئیل نو هم هغه شان وکړه. خو اول، چې تا سره څه دی د هغې نه یوه وړه روتی پخه کړه او ما له یې لږه راوړه او بیا د خپل زوی او ځان دپاره څه

تیار کړه. (۱۴) ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې فرمائی چې تر هغې به ستا په منگی کښې اوږه او په لوبښی کښې تېل ختم نه شی ترڅو چې ما مالک خدای په زمکه باران نه وی وروله. (۱۵) هغه کونډه کور ته لاړه او هم هغه شان یې وکړل چې څه ورته الیاس فرمائیلی ؤو. او د هغوی درېو واړو دپاره د پېر وخت خوراک موجود وو. (۱۶) مالک خدای هغه وعده پوره کړه چې کومه یې د الیاس پېغمبر په ذریعه کړې وه او په منگی کښې نه اوږه او نه په لوبښی کښې تېل ختم شول. (۱۷) څه موده وروستو، د هغه کونډې ښځې زوی بیمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم خرابېدو او په آخر کښې یې ساه ورکړه. (۱۸) هغه ښځې الیاس ته وویل، ”د خدای پاک پېغمبره دا تا ما سره څه کړی دی؟ ته دلته د دې دپاره راغلی یې چې خدای پاک ته زما گناهونه رایاد کړې او زما د زوی د مرگ سبب وگرځي؟“ (۱۹) الیاس ورته وفرمائیل، ”ما له ستا زوی راکړه.“ بیا هغه هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره یې هغه کوټې ته وخېژولو چرته چې اوسېدو. الیاس هغه هلک په خپل کټ کښې واچولو (۲۰) او مالک خدای ته یې سوال وکړو، ”اې مالک، زما خدایه پاکه، تا د دې کونډې سره دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره ښه ده چې زما خیال ساتی او اوس ته د هغې زوی وژنې.“ (۲۱) بیا الیاس درې ځل هغه هلک راغاړه ویستلو او مالک خدای ته یې سوال وکړو، ”اې مالک، زما خدایه پاکه، دا ماشوم دې بیا راژوندی شی.“ (۲۲) مالک خدای د الیاس سوال واورېدو او هلک بیا ساه اخستل شروع کړل او ژوندی شو. (۲۳) الیاس هغه هلک واپس لاندې د هغه مور له راوستو او هغې ته یې وفرمائیل، ”وگوره، ستا زوی ژوندی دے.“ (۲۴) هغه ښځې ورته وویل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې ته د خدای پاک پېغمبر یې او ستا د خولې په ذریعه د مالک خدای کلام رښتیا دے.“

حضرت الیاس او د بل پېغمبران

۱۸ (۱) نو څه موده وروستو، د اوچ کالی په درېم کال، د مالک خدای کلام په الیاس

نازل شو چي، ”لاڙ شه او د اخی اب بادشاه په مخکښي حاضر شه، نو زه به په زمکه باران راولېږم.“ (۲) نو الیاس روان شو. په سامریه کښي قحط ډېر زیات سخت وو، (۳) نو اخی اب بادشاه عبدیاه راوغوښتو چي هغه یې د محل مشر وو. او عبدیاه د مالک خدای بنه تابعدار وو، (۴) او کله چي ایزیل د مالک خدای پېغمبران وژل، نو عبدیاه ترې نه سل پېغمبران بوتلل او د پنځوسو پنځوسو په دوو ډلو کښي یې په غارونو کښي پټ کړل او د هغوی دپاره یې د خوراک او د اوبو بندوبست وکړو. (۵) اخی اب عبدیاه ته ووئیل، ”راځه چي په ټول ملک کښي وگرځو او چيني او وادی وگورو، کېدې شی چي څه وابنه پیدا شی او قچرې او آسونه پرې ژوندی وساتلې شو نو زموږ ټول ځناور به نه مړه کيږي. (۶) نو زه به دېخوا لاڙ شم او ته اخوا لاڙ شه.“ او هغوی دواړه په بېلو بېلو طرفونو روان شول. (۷) کله چي عبدیاه په لاره روان وو، نو ناڅاپه هغه د الیاس سره ملاو شو. هغه یې وپېژندو، د هغه په مخکښي تپت شو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”زما نېکه الیاسه. دا په رښتیا ته یې؟“ (۸) هغه ورته وفرمائیل، ”آو، زه یم، لاڙ شه او خپل نېک یعنی بادشاه ته ووايه چي الیاس دلته دے.“ (۹) عبدیاه ورته ووئیل، ”ما څه بد کړی دی چي ته مې اخی اب بادشاه ته حواله کوې چي هغه مې ووژنی؟ (۱۰) زه د ژوندی مالک خدای، ستا د خدای پاک په نوم قسم خورم چي بادشاه په تا پسې د دنیا ټول ملکونه لټولی دی. کله هم چي د یو ملک بادشاه ووئیل چي الیاس زما په ملک کښي نشته، نو اخی اب به هغه بادشاه ته وئیل چي قسم وخورې چي الیاس دلته نشته دے. (۱۱) او اوس ته ما ته وائي چي لاڙ شم او خپل نېک ته ووايم چي الیاس دلته دے؟ (۱۲) خو چي څنگه زه لاڙ شم نو د مالک خدای روح به تا یو نامعلوم ځای ته یوسی. بیا چي زه اخی اب ته ووايم چي ته دلته یې او هغه تا پیدا نه کړی، نو هغه به ما ووژنی، باوجود د دې چي زه د هلکوالی راسې د مالک خدای خدمت کوونکې یم. (۱۳) زما نېکه، تا ته پته نشته څه چي کله ایزیل د مالک خدای پېغمبران وژل نو ما د هغوی سل پېغمبران په دوو غارونو کښي پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو بندوبست مې ورله وکړو؟ (۱۴) نو ته ما له څنگه حکم راکوې چي لاڙ شم او بادشاه ته ووايم چي ته دلته یې؟ هغه به

ما ووڙني. ﴿١٥﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”زه د ژوندي رب الافواج په نوم لوظ کوم د کوم
 چې زه خدمت کوم چې زه به خپل ځان نن بادشاه ته پيش کړم.“ ﴿١٦﴾ نو عبدياه اخي اب
 بادشاه له لارو او ورته يې ووييل چې الياس راغلي دي. نو اخي اب د الياس سره
 ملاوېدو له روان شو. ﴿١٧﴾ کله چې اخي اب هغه وليدو، نو اخي اب ورته ووييل، ”د
 اسرائيل د ملک شريره، دا په رستيا ته يې.“ ﴿١٨﴾ الياس ورته وفرمائيل، ”زه شريره نه يم،
 بلکې ته او ستا د پلار خاندان شريره دي. ته د مالک خدائ د حکمونو نافرمانی کوې او
 د بعل د بتانو عبادت کوې. ﴿١٩﴾ اوس ټول اسرائيل له حکم ورکړه چې د کرمل په غر ما
 سره ملاو شي. هغه څلور نيم سوه د بعل پېغمبران او څلور سوه د اشيري بت پېغمبران
 هم ورسره راوله چا چې د ملکه ايزيل نه خوراگونه کول.“ ﴿٢٠﴾ نو اخي اب ټول
 اسرائيليان او د بعل پېغمبران راغونډ کړل چې د کرمل په غر ملاو شي. ﴿٢١﴾ الياس د
 خلقو په مخکښي ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې به تاسو په دوو عقيدو کښي
 گډ وږي؟ که مالک خدائ، خدائ پاک وي، نو هغه پسي روان شي، خو که بعل خدائ
 وي، نو هغه پسي روان شي.“ خو خلقو هيڅ هم ونه وئيل. ﴿٢٢﴾ بيا الياس وفرمائيل، ”د
 مالک خدائ په پېغمبرانو کښي صرف زه پاتي يم، خو د بعل پېغمبران څلور نيم سوه
 سړي دي. ﴿٢٣﴾ دوه غويان راولي، ورومبې دې د بعل پېغمبران خوښ کړي، حلال دې
 کړي، ټوټې ټوټې دې کړي او په لرگو باندې دې کېږدي، خو اور دې نه بلوي. او زه به د
 هغه بل غويي سره هم دغه شان وکړم. ﴿٢٤﴾ نو تاسو خپل خدائ ته سوال وکړئ او زه به
 مالک خدائ ته سوال وکړم او چې په جواب کښي کوم يو خدائ اور راولېږي، نو هغه
 رستونې خدائ پاک دي.“ خلقو چغې کړې چې، ”ته ټيک وائي.“ ﴿٢٥﴾ بيا الياس د بعل
 پېغمبرانو ته وفرمائيل، ”تاسو پېر يئ نو ځکه، اول تاسو يو غويي بوځئ او تيار يې کړئ
 او خپل خدائ ته سوال وکړئ، خو په لرگو اور مه بلوئ.“ ﴿٢٦﴾ چې کوم غويي ورله
 راوستلې شوې وو نو هغوي هغه بوتلو، تيار يې کړو او د سحر نه تر غرمې پورې يې
 بعل ته سوال کولو. هغوي چغې وهلې، ”بعله، مونږ ته څه ووايه.“ خو هيڅ جواب نه
 راتلو. او چې کومه قربان گاه يې جوړه کړې وه د هغې نه گېرچاپېره گېدل. ﴿٢٧﴾ د غرمې

په وخت الياس ورپورې ټوقې شروع كړې، ”بسه په زوره چغې وهئ، ځكه چې هغه خدائ دى. كېدې شى چې هغه د ورځې خوبونه ويني، يا په امتيازو ناست وي، يا په سفر تلې وي. يا اوده وي، راويښ يې كړئ.“ (۲۸) نو پېغمبرانو چغې نورې هم تېزې كړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاكوانو او په نېزو خپل ځانونه دومره غوځ كړل، چې په وينه لت پت شول. (۲۹) هغوى ټول مازيگر تر ماسامه پورې چغې وهلې او گډې وږې يې وئيلې، خو څه جواب رانه غلو او هيڅ آواز وانه وربدلې شو. (۳۰) بيا الياس خلكو ته وفرمائيل، ”ما له نزدې راشئ.“ او هغوى ټول ترې نه راغونډ شول. الياس د مالك خدائ د قربانگاه مرمت كول شروع كړل كومه چې راغورزولې شوې وه. (۳۱) هغه د يعقوب د دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو يو كاني واخستلو. يعقوب هغه څوك وو چې مالك خدائ د اسرائيل نوم وركړې وو. (۳۲) د دې كانيو سره هغه د مالك خدائ د عبادت دپاره قربانگاه جوړه كړه. هغه د دې نه گېرچاپېره يوه كنده وكنستله، دومره لويه چې تقريباً څوارلس ليتره اوبه په كښې راتلې. (۳۳) بيا هغه لرگي په قربانگاه باندې كېښودل، غويې يې ټوټې ټوټې كړو او په لرگو يې كېښودو. هغه وفرمائيل، ”دا څلور منگي د اوبو نه پك كړئ او په نذرانه او لرگو باندې يې واچوئ.“ نو هغوى هم داسې وكړل، (۳۴) او هغه وفرمائيل، ”دا بيا وكړئ،“ نو هغوى بيا داسې وكړل. هغه بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا وكړئ، نو هغوى په درېم ځل هم داسې وكړل. (۳۵) اوبه د قربانگاه نه لاندې گېرچاپېره وبهېدې او هغه كنده يې پكه كړه. (۳۶) د مازيگر نذرانې په وخت كښې الياس پېغمبر قربانگاه ته نزدې شو او سوال يې وكړو، ”اې مالكه خدايه، د ابراهيم، اسحاق او د يعقوب خدايه پاكه، نن دا ثابته كړه چې ته د اسرائيل خدائ پاك يې او زه ستا خدمت كوونكې يم او دا هر څه ما ستا په حكم كړي دي. (۳۷) مالكه خدايه، زما سوال واوړه، زما سوال واوړه، نو چې دې خلكو ته پته ولگي چې ته، مالك خدائ، خدائ پاك يې او ته د هغوى زړونه ځان ته بيا را اړوې.“ (۳۸) نو مالك خدائ اور نازل كړو او دې اور نذرانه، لرگي او كاني وسوزول، زمكه يې اوچه كړه او په هغه كنده كښې يې اوبه اوچې كړې. (۳۹) كله چې خلكو دا وليدل، نو هغوى پرمخې په زمكې پرېوتل او وې وئيل،

”مالک خُدائی، خُدائی پاک دے، صِرِف مالِک خُدائی، خُدائی پاک دے.“ (۴۰) الیاس حُکم وکړو، ”د بعل پېغمبران ونیسې، چې یو هم درنه ونه تېستی.“ خلقو هغه ټول ونيول او الیاس هغوی لاندې قیسون سیند ته بوتلل او وې وژل.

د اوچ کالی ختمېدل

(۴۱) بیا الیاس اخی اب بادشاه ته وفرمائیل، ”اوس لار شه او خوراک خُښاک وکړه. زه د یو دروند باران شور اورم چې راروان دے.“ (۴۲) کله چې اخی اب د خوراک او خُښاک دپاره لارو، نو الیاس د کرمل غره سر ته وختلو، هلته هغه ټیټ شو او سر یې په زمکه ولگولو. (۴۳) هغه خپل نوکر ته وفرمائیل، ”لار شه او د سمندر طرف ته وگوره.“ نوکر لارو او بیا راغلو او وې وئیل، ”ما خو هیڅ هم ونه لیدل.“ الیاس اووه ځل هغه ته وفرمائیل چې لار شه او وگوره. (۴۴) په اووم ځل هغه راواپس شو او وې وئیل، ”ما یوه وړه وریخ ولیده چې د سپری د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه.“ الیاس خپل نوکر له حُکم ورکړو، چې، ”اخی اب بادشاه له لار شه او هغه ته ووايه چې جنگی گاپی تیاره کړی، په کبني سور شی او کور ته زر راواپس شی گني باران به یې رایسار کړی.“ (۴۵) په لږ وخت کبني آسمان په تکه توره وریخ باندې پټ شو، هوا راغله او ورسره دروند باران هم شروع شو. اخی اب په خپله جنگی گاپی کبني سور شو او یزرعیل ته واپس روان شو. (۴۶) د مالک خُدائی طاقت په الیاس باندې راغلو، هغه خپله چوغه په ملا پورې وتړله او تر یزرعیل پورې یې د اخی اب نه وړاندې منډې وهلې.

حضرت الیاس د سینا په غره باندې

۱۹ (۱) الیاس چې خه کړی و او چې ټول پېغمبران یې وژلی و نو اخی اب بادشاه خپلې بنځې ایزبل ته هغه هر خه ووئیل. (۲) نو هغې الیاس له پېغام ورولېرلو، ”خپل خدایان دې ما ووژنی چې سبا په دې وخت زه تا سره هغه کار ونه کړم کوم چې تا د

هغه پيغمبرانو سره ڪري ڏي. (۳) الياس ويربدو او د خپل ژوند بچ ڪولو ڊپاره وٽس تبديلو، هغه خپل نوڪر حان سره بوتلو او په يهوداه ڪبني بيرسبع ته لارو او خپل نوڪر يي هلته پرېسودو. (۴) الياس په بيابان ڪبني ٽوله ورڃ مزل وڪرو. هغه مزل بس ڪرو او د جارو د وني د سوري لاندي ڪبنياسو او هغه غوڻستل چي مڙ شي. هغه ووئيل، ”مالڪه خدايه، بس ڏي، ما ووڙنه، زه د خپل پلار نيڪه نه بنه نه ڏيم.“ (۵) هغه د جارو د وني لاندي ڄملاستو او اوده شو. ناڇاپه يوڀي فرڀستي هغه له لاس وروڀو او ورته يي وفرمائيل، ”پاڇه او وخوره.“ (۶) هغه گهرچاپره وڪتل او يوه روتي يي وليده چي په گرمو سڪارو باندي پخه شوڀي وه او خپل سر سره نزدې يي د اوبو يو منگه وليدو. هغه خوراڪ ڇڻباڪ وڪرو او بيا ڄملاستو. (۷) د مالڪ خدائ فرڀسته بيا راغله او په دوهم ڄل يي هغه پاڇولو، ورته يي وفرمائيل، ”پاڇه او وخوره، گني ستا ڊپاره به سفر ڊپر گران وي.“ (۸) الياس پاڇبدو، خوراڪ ڇڻباڪ يي وڪرو او دې خوراڪ هغه له دومره طاقت وركرو چي سينا ته ڄلوڀڻت ورڃي مزل وڪري، کوم چي د خدائ پاڪ غر ڏي. (۹) هلته هغه يو غار ته ورنوتلو او شپه يي په ڪبني تيره ڪره. او د مالڪ خدائ ڪلام پري نازل شو چي، ”الياسه، ته دلته ڇه ڪوي؟“ (۱۰) هغه ورته وفرمائيل، ”مالڪه خدايه، ما په شوق سره ستا خدمت ڪري ڏي، ما صرف ستا خدمت ڪري ڏي، اے مالڪ خدايه رب الافواجه. خو اسرائيليانو تا سره خپل لوظ مات ڪري ڏي، ستا قربان گاه يي ماتي ڪري ڏي او ستا پيغمبران يي وڙلي دي. صرف زه پاتي ڏيم او هغوي زما په ژوند پسې لگبدي دي.“ (۱۱) مالڪ خدائ هغه ته وفرمائيل، ”بهر لار شه او د غره په سر باندي زما په وړاندي ودربره.“ بيا مالڪ خدائ تهر شو او يوه زبردسته هوا يي راولپرله چي هغي غرونه وشلول او ڪاهي يي ڊري وڀي ڪرل، خو مالڪ خدائ په هوا ڪبني نه وو. هوا بنده شوه او بيا زلزله راغله، خو مالڪ خدائ په زلزله ڪبني هم نه وو. (۱۲) د زلزلي نه پس اور راغلو، خو مالڪ خدائ په اور ڪبني هم نه وو. او د اور نه پس، يو نري آواز راغلو. (۱۳) ڪله چي الياس آواز واوربدو، نو هغه خپل مخ په چوغه ڪبني پت ڪرو، بهر لارو او د غار په خوله ڪبني ودربدو. او هغه ته يو آواز وشو چي، ”الياسه، ته دلته ڇه ڪوي؟“ (۱۴)

هغه ورته وفرمائيل، ”مالِكه خُدايه، ربُّ الافواجه، ما په تا باندې غېرت كړې دې. خو اسرائيليانو تا سره خپل لوظ مات كړې دې، ستا قربان گاه يې ماتې كړې دى او ستا پېغمبران يې وژلى دى. صرف زه پاتې يم او هغوى زما د وژلو كوشش هم كوى.“ (١٥)

مالِك خُداى وفرمائيل، ”دمشق ته نژدې بيابان ته واپس شه، بيا ښار ته ورننوځه او جزائيل د شام بادشاه مقرر كړه، (١٦) د نيمسى زوى ياهو د اسرائيل بادشاه مقرر كړه او ايل محوله د سافط زوى اليسع ستا نه پس پېغمبر مقرر كړه. (١٧) هر څوك چې د جزائيل نه ژوندې خلاص شى نو د ياهو په ذريعه به ووژلې شى او هر څوك چې د ياهو نه وتښتى نو اليسع به هغه ووژنى. (١٨) خو زه به بيا هم په اسرائيل كښې اووه زره كسان ژوندې پرېږدم، هغه ټول چې زما وفادار وى او بعل ته يې سجده نه وى كړې او هغه ټول چې د هغوى خلو هغه بت ښكل كړې نه وى.“

اليسع ته بلنه

(١٩) الياس لارو او وې ليدل چې اليسع د غويو په يوه قلبه باندې يوه كوله، د هغه نه مخكښې يوولس سړى د قلبو سره و او هر يو سړى په يوه قلبه باندې يوه كوله. نو الياس خپله پېغمبرى چوغه وويستله او اليسع ته يې ورواغوستله. (٢٠) نو اليسع خپل غويان پرېښودل، په الياس پسې يې منډه كړه او ورته يې وفرمائيل، ”زه به خپل مور پلار په مخه ښه وئيلو دپاره ښكل كړم، نو بيا به تا سره لار شم.“ الياس ورته وفرمائيل، ”نېك ده، لار شه. خو چې ما ستا دپاره څه كړى دى نو هغه مه هېروه.“ (٢١) بيا اليسع د خپلې قلبې غويو له لارو او حلال يې كړل او د دې غوښه يې پخه كړه، د جغ نه يې د خشاك كار واخستو. هغه غوښه خلقو له وركړه او هغوى وخوړله. بيا هغه الياس پسې د هغه د نوكر په شان لارو.

۱۱ د شام بادشاه بن حدد خپل ټول فوج راغونډ کړو او دوه دېرشو نورو

بادشاهانو يې د خپلو آسونو او جنگي گاپو سره ملگرتيا کوله، هغه روان شو، سامريه يې

محاصره کړه او په دې باندې يې د حملې تيارې وکړو. ۱۲ هغه ښار ته پېغام وړونکی

ولېږل چې د اسرائيل بادشاه اخي اب ته ووايي، ۱۳ ”بن حدد بادشاه غواړي چې ته هغه

ته خپل سپين زر او سره زر حواله کړې او خپلې ښې ښځې او بچي هم ورکړې.“ ۱۴

اخي اب ورته ووييل، ”بن حدد ته ووايي چې، بادشاه سلامت، زه تيار يم، زه او زما هر څه

ستا شول.“ ۱۵ وروستو پېغام وړونکی د بن حدد د دې بلې مطالبې سره بيا راغلل، ”ما

تا له خبر درلېږلې وو چې ته به ما ته خپل سپين زر او سره زر او خپلې ښځې او بچي

حواله کوې. ۱۶ خو اوس به زه خپل آفسران درولېږم چې ستا محل او ستا د آفسرانو

کورونه ولټوي او چې د هغوی څه هم خوښ شي نو هغه به ترېنه را اوچت کړي. هغوی

به سبا تقريباً دا وخت هلته وي.“ ۱۷ اخي اب بادشاه د ملک ټول مشران راغوښتل او

ورته يې ووييل، ”تاسو ته پته ده چې دا سرې مونږ تباه کول غواړي. هغه ما له يو پېغام

راولېږلو چې زما نه يې زما ښځې، بچي، سپين زر او سره زر غوښتل او ما دا خبره

ومنله.“ ۱۸ خو مشرانو او خلقو ورته ووييل، ”هغه چې څه وائي نو هغه کار مه کوه.“

۱۹ نو اخي اب د بن حدد پېغام وړونکو ته ووييل، ”بادشاه سلامت ته ووايي چې ما د هغه

وړومبې مطالبه ومنله، خو دا دوېمه نه شم منلې.“ نو پېغام وړونکی بن حدد له دې

جواب سره واپس راغلل. ۲۰ نو د بن حدد نه يې دا پېغام راوړو، ”ما دې خدايان ووهي

او مړ مې دې کړي که د سامريه دومره خاوره هم پاتې شي چې زما فوجيان يې په موتي

کښې راواخلي.“ ۲۱ اخي اب بادشاه ورته ووييل، ”بن حدد بادشاه ته ووايي چې تکړه

فوجي د جنگ نه مخکښې نه بلکې وروستو لافې وهي.“ ۲۲ بن حدد ته د اخي اب جواب

په هغه وخت کښې ملاو شو چې هغه او نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مې څښل.

هغه خپلو سرو له حکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تيار شي، نو هغوی د

جنگ دپاره صفونه جوړ کړل. (۱۳) نو یو پېغمبر اخیاب بادشاه له ورغلو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک خدای فرمائی چې تۀ دا لوی لښکر وینې؟ هم نن به زۀ تا له په دې باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولگی چې زۀ مالک خدای یم.“ (۱۴) اخیاب ترې نه تپوس وکړو، ”د حملې مشری به څوک کوی؟“ پېغمبر ورته وفرمائیل، ”مالک خدای فرمائی چې د ضلعو د حکمرانانو د مشری لاندې به ځوانان فوجیان حمله وکړی.“

بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”جنگ به څوک شروع کړی؟“ پېغمبر ورته وفرمائیل، ”تۀ به یې شروع کړی.“ (۱۵) نو بادشاه زلمی فوجیان راوغوښتل چې هغوی د ضلعو د حکمرانانو د مشری لاندې وو، دا ټول دوه دوه او دوه دپرش وو. بیا هغه د اسرائیل لښکر راوغوښتلو چې ټول اووه زره سړی وو. (۱۶) د اسرائیل لښکر د غرمې په وخت د جنگ دپاره راووتل، چې په دې وخت کېښې بن حدد او د هغه دوه دپرش ملگری په خپلو خېمو کېښې نشه وو. (۱۷) اول زلمی فوجیان وړاندې لاړل. بن حدد چې کوم جاسوسان لېرلی وو نو هغوی ورته ووئیل چې، ”څۀ فوجیان د سامریه نه راروان دی.“ (۱۸) هغه حکم وکړو، ”که هغوی د جنگ یا د صلحې دپاره راروان وی نو ژوندی یې ونیسئ.“ (۱۹)

زلمی فوجیانو د جنگ مشری کوله، چې د اسرائیل لښکر ورپسې وو، (۲۰) او هر فوجی یو یو دشمن ووژلو. شامیان وتبستېدل، اسرائیلیان ورپسې وو، خو بن حدد او د هغه ملگری په آسونو باندې وتبستېدل. (۲۱) اخیاب بادشاه راووتلو، په آسونو او جنگی گاپو باندې یې حمله وکړه او شامیانو له یې یو مضبوط شکست ورکړو. (۲۲) بیا پېغمبر اخیاب بادشاه له لارو او ورته یې وفرمائیل، ”واپس لاړ شه او خپل فوجیان تیار کړه او صحیح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام بادشاه به په راتلونکی سپرلی کېښې بیا حمله کوی.“

د شامیانو دویمه حمله

(۲۳) د بن حدد آفسرانو هغه ته ووئیل، ”د بنی اسرائیلو خدایان د غرونو خدایان دی، نو

حڪه اسرائيل مونڙ له شكست راڪړو. خو ڪه مونڙ د هغوى سره په مېدانونو كېنې جنگ وكړو نو مونڙ به يقيناً هغوى له شكست وركړو. (۲۴) نو هغه دوه دېرش بادشاهان د مشرۍ نه لرې كړه او د هغوى په ځاى فوجى مشران مقرر كړه. (۲۵) بيا د هغه لښكر هومره يو بل لوى لښكر راغونډ كړه كوم چې ستا نه تلى و او هم هغه هومره آسونه او جنگى گاډۍ وركړه. مونڙ به د اسرائيليانو سره په مېدانونو كېنې جنگ وكړو او دا ځل به هغوى له شكست وركړو. “بن حدد بادشاه د هغوى خبره ومنله او هم داسې يې وكړل. (۲۶) په وريسي سپرلى كېنې هغه خپل سړى راوغوښتل او د هغوى سره افيق ښار ته روان شو چې په اسرائيل حمله وكړي. (۲۷) اسرائيليان راغونډ كړې شول او د جنگ سامان يې راواخستلو، هغوى روان شول او شاميانو ته مخامخ يې خپمې ولگولې. اسرائيليان د شاميانو په مقابل كېنې د چپلو د دوو وړو رمو په شان ښكارېدل خو د شاميانو نه گېرچاپېره ملك پك وو. (۲۸) يو پېغمبر اخى اب بادشاه له لارو او ورته يې وفرمائيل، ”مالك خدائ داسې فرمائى چې شاميان وائى چې زه د مېدانونو نه، بلكې د غرونو خدائ يم، نو حكه به زه تاسو د هغوى په لوى لښكر باندې بريالى كړم او تاسو ته به پته ولگي چې زه مالك خدائ يم.“ (۲۹) اووه ورځې شاميان او اسرائيليان په خپلو خپمو كېنې يو بل ته مخامخ ايسار و. په اوومه ورځ باندې هغوى جنگ شروع كړو او بنى اسرائيلو يو لاک شاميان ووژل. (۳۰) او باقى ژوندى پاتې شوى افيق ښار ته وتښتېدل، چرته چې د هغوى په اوويشت زره سړو باندې د ښار دېوالونه راوغورزېدل. بن حدد هم ښار ته وتښتېدو او د يو كور په دننۍ كوټه كېنې پټ شو. (۳۱) د هغه آفسران ورغلل او هغه ته يې ووييل، ”مونږ اورېدلى دى چې د اسرائيل بادشاهان رحم كوونكى وي. مونږ له اجازت راكړه چې د ملا نه د ټاټ جامې او د مړۍ نه پړى تاو كړو او د اسرائيل بادشاه له ورشو او كېدې شى چې هغه تا ژوندې پرېږدى.“ (۳۲) نو هغوى د خپلې ملا نه د ټاټ جامې او د مړۍ نه پړى تاو كړل او اخى اب له لارل او ورته يې ووييل، ”ستا خدمت كوونكې بن حدد تا ته د خپل ژوند سوال كوى.“ اخى اب ورته ووييل، ”هغه لا ژوندې دې څه؟ ټيك ده، هغه زما ورور دى.“ (۳۳) د بن حدد آفسران د

یوې ښې خبرې په طمع ؤو او چې کله اخی اب ووئیل چې ”رور“ نو هغوی فوراً پوهه شول او وې وئیل، ”لکه څنگه چې تا ووئیل، بن حدد ستا ورور دے.“ نو اخی اب حکم وکړو، ”هغه ما له راولی.“ کله چې بن حدد راورسېدو، نو اخی اب ورته ووئیل چې د هغه سره په جنگی گاډۍ کښې سور شی. (۳۴) بن حدد هغه ته ووئیل، ”زما پلار چې ستا پلار نه کوم ښارونه اخستی ؤو نو هغه به تا له واپس درکړم او ته په دمشق کښې د خپل ځان دپاره یو کاروباری مرکز جوړولې شی، لکه څنگه چې زما پلار په سامریه کښې کړی ؤو.“ اخی اب ورته ووئیل، ”نو په دې شرطونو به زه تا آزاد کړم.“ اخی اب د هغه سره یوه معاهده وکړه او بن حدد یې پرېښودو چې لاړ شی.

د یو پیغمبر اخی اب ته بدرد وئیل

(۳۵) د مالک خدای په حکم د پیغمبرانو د قبیلې یو کس خپل ملگری پیغمبر ته وفرمائیل چې ما ووهه. خو هغه انکار وکړو، (۳۶) نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا د مالک خدای د حکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه ته چې څنگه زما نه لاړ شی نو یو زمرې به دې ووژنی.“ او چې څنگه هغه لاړو نو یو زمرې راغلو او هغه یې ووژلو. (۳۷) نو هم دغه پیغمبر یو بل سړی له لاړو او ورته یې وفرمائیل، ”ما ووهه،“ نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت یې ووهلو چې زخمی شو. (۳۸) پیغمبر خپل مخ په پټۍ باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لاړو او د سرک په غاړه ودرېدو او د اسرائیل د بادشاه د تېرېدو انتظار یې کولو. (۳۹) کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پیغمبر ورته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زه په جنگ کښې جنگېدم چې یو فوجی ما له یو نیولې شوې دشمن راوستلو او راته یې ووئیل، دې سړی ته گوره، که دے درنه وتبستی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوي او یا به درې زره د سپینو زرو سیکې جرمانه ورکوي. (۴۰) خو زه په نورو کارونو کښې مصروف شوم او هغه سرې وتبستېدو.“ بادشاه ورته وفرمائیل، ”تا په خپله خبره کښې خپله فېصله کړې ده او تا ته به

سزا ملاوېږي. (٤١) نو پېغمبر د خپل مخ نه پټې لړې كړه او بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر دى. (٤٢) بيا پېغمبر بادشاه ته وفرمائيل، ”دا د مالک خدائى كلام دى چې تا هغه سړى له د تبستېدو اجازت وركړو د كوم د وژلو چې ما حكم دركړى وو، نو د هغه د ژوند په بدل كېنې به خپل ژوند وركوې او ستا خلق به ځكه تباه شى چې د هغه خلق يې تبستېدو ته پرېښى دى.“ (٤٣) نو بادشاه په يره او خفگان كېنې واپس سامريه ته لاړو.

د نبوت د انگورو باغ

٢١ (١) نو په يزرعيل كېنې د سامريه د اخى اب بادشاه د محل سره نژدې د انگورو يو باغ وو چې د نبوت نومې سړى وو. (٢) يوه ورځ اخى اب نبوت ته ووييل، ”د انگورو باغ دې ما له راکړه، دا زما د محل سره نژدې دى او زه د دې زمكې نه د سبزي باغ جوړول غواړم. زه به تا له د دې نه ښه د انگورو باغ دركړم، يا كه تۀ وائې نو زه به د دې قيمت دركړم.“ (٣) نبوت ورته ووييل، ”د انگورو دا باغ ما ته د پلار نيکه نه په ميراث كېنې ملاو شوې دى، مالک خدائى دې ونۀ كړى چې زه دا تا له دركړم.“ (٤) اخى اب كور ته لاړو او چې نبوت ورته څۀ وئيلې ؤو په هغې باندې خفه او غصه وو. هغه په خپل كټ كېنې ځملاستو، ځان يې مرور كړو او خوراك يې نه كولو. (٥) د هغه ښځه ايزبل ورغله او تپوس يې ترې نه وكړو، ”تۀ ولې دومره خفه يې؟ او خوراك ولې نه كوې؟“ (٦) نو هغه ورته ووييل، ”دا ځكه چې نبوت يزرعيلى ته ما ووييل چې زه به درنه د انگورو باغ په پېسو واخلم، يا كه غواړې نو زه به د دې باغ په ځائ بل باغ دركړم، خو هغه راته ووييل، چې باغ تا له نه دركوم.“ (٧) ايزبل ورته ووييل، ”نو تۀ د اسرائيل بادشاه يې كه نه؟“ د كټ نه پاڅه، ”خپل زړه خوشحال كړه او خوراك وكړه. زه به تا له د نبوت د انگورو باغ واخلم.“ (٨) بيا هغې يو څو خطونه وليكل، د اخى اب دستخط يې ورباندې وكړو، د هغه مهر يې ورباندې ولگولو او د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته يې ولېږل چرته

چې نبوت اوسېدو. (٩) په خطونو کښې لیکلی شوی ؤو، ”اعلان وکړئ چې خلق روژه ونیسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د عزت خائ ورکړی. (١٠) دوه بدمعاشان د هغه مخامخ کښېنوئ چې الزام ورباندې ولگوی چې هغه د خدائ پاک او بادشاه گستاخی کړې ده. بیا هغه د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار یې کړئ چې مړ شی.“ (١١) نو د نبوت ښار اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل لکه څنگه چې ورته ایزیل په هغه خطونو کښې لیکلی ؤو. (١٢) هغوی اعلان وکړو چې نن روژه ونیسی، خلق راغونډ شول او نبوت له یې د عزت خائ ورکړو. (١٣) هغه دوو بدمعاشانو د خلقو په مینځ کښې په هغه الزام ولگولو چې هغه د خدائ پاک او د بادشاه گستاخی کړې ده، نو هغه د ښار نه بهر بوتلے شو او سنگسار یې کړو. (١٤) نو ایزیل ته دا پېغام ولېرلے شو چې، ”نبوت سنگسار شوے دے او مړ دے.“ (١٥) څنگه چې ایزیل ته دا پېغام ملاو شو، نو هغې اخیاب ته ووئیل، ”نبوت مړ دے نو لاړ شه او د انگورو هغه باغ قبضه کړه، چې کوم یې په تا باندې نه خرڅولو.“ (١٦) نو اخیاب فوراً د انگورو باغ ته لاړو او قبضه یې کړو. (١٧) بیا د مالک خدائ کلام د تشبې پېغمبر په الیاس نازل شو چې، (١٨) ”د سامریه بادشاه اخیاب له لاړ شه. هغه به ته د نبوت د انگورو په باغ کښې وویښی، چې په کوم باندې قبضه کوی. (١٩) هغه ته ووايه چې زه مالک خدائ هغه ته فرمایم چې د هغه سپری د وژلو نه پس، د هغه په جائیداد قبضه هم کوې څه؟ هغه ته ووايه چې زه داسې فرمایم، په کوم خائ کښې چې سپو د نبوت وینه وڅپله نو سپی به هلته ستا وینه هم وڅتی.“ (٢٠) کله چې اخیاب الیاس ولیدو، نو هغه ورته ووئیل، ”زما دشمنه، زه دې پیدا کړم؟“ الیاس ورته وفرمائیل، ”آو، ته مې پیدا کړې، تا خپل ځان هغه څه ته حواله کړے دے چې د مالک خدائ په نظر کښې غلط دی. (٢١) نو مالک خدائ تا ته فرمائی چې زه په تا تباھی راوړم. زه به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر یو نر کس به ختم کړم، که هغه بوږیا وی او که ځوان وی. (٢٢) ستا خاندان به د نباط زوی یربعام بادشاه په شان او د اخیاه د زوی بعشا بادشاه د خاندان په شان شی، ځکه چې اسرائیلیان دې د گناه طرف ته بوتلی دی نو تا زما غصه راپارولې ده. (٢٣) او مالک خدائ د ایزیل په حقله فرمائی

چې د یزرعیل په ښار کښې به سپی د هغې لاش وخورى. (۲۴) ستا هر یو خپلوان چې په ښار کښې مړ شى نو سپی به یې وخورى او څوک چې په مېدان کښې مړه شى نو مارغان به یې وخورى. (۲۵) د اخیاب په شان داسې هیڅ څوک هم نه ؤو چې د مالک خدائ په نظر کښې یې دومره بد عمل کړې وو او خپلې ښځې ایزبل ورباندې دا کار کړې دے. (۲۶) هغه پېر د بې شرمۍ گناهونه وکړل چې د بتانو عبادت یې وکړو، لکه څنگه چې اموریانو کړی ؤو، کوم چې مالک خدائ په هغه وخت کښې د هغه ملک نه شپړلی ؤو چې بنی اسرائیل مخ په وړاندې تلل. (۲۷) کله چې اخیاب د الیاس دا خبرې واورېدې، نو اخیاب خپلې جامې وشلولې او وې ویستلې او د ټاټ جامې یې واغوستلې. هغه خوراک نه کولو، د ټاټ په جامو کښې اوده کېدو او سر وهلے بر وهلے گرځېدو. (۲۸) د مالک خدائ کلام په الیاس پېغمبر نازل شو چې، (۲۹) ”تا ته پته لگېدلې ده څه چې اخیاب ما ته خپل ځان څومره عاجز کړې دے؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی نو زه به په هغه تباھى نه راولم، خو د هغه د خپل زوی په ژوند کښې به زه د اخیاب په خاندان باندې تباھى راولم.“

د میکایاه پېغمبر اخیاب له خبردارے ورکول

۲۲ (۱) د اسرائیل او د شام په مینځ کښې درې کاله امن وو، (۲) خو په درېم کال د یهوداه بادشاه یهوسفط د اسرائیل بادشاه اخیاب سره ملاوېدو دپاره لاړو. (۳) اخیاب د خپلو آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د رامات جلعاد ښار واپس ولې وانه خستلو؟ دا خو زمونږ دے.“ (۴) او اخیاب د یهوسفط نه تپوس وکړو، ”ته به ما سره لاړ شې څه چې په رامات جلعاد حمله وکړو؟“ یهوسفط ورته وویل، ”لکه څنگه چې زه ستا ملگرے یم، نو داسې زما فوجیان ستا خپل فوجیان دی او زما آسونه ستا خپل آسونه دی.“ (۵) او یهوسفط دا هم وویل، ”خو راځه چې اول د مالک خدائ سره مشوره وکړو.“ (۶) نو اخیاب تقریباً څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس یې

ترې نه وکړو، ”ما له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که نه؟“ هغوی ورته وویل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالک خدای به فتح درکړی.“ (۷) خو یهوسفت ترې نه تپوس وکړو، ”داسې یو بل پېغمبر نشته څه چې د هغه په ذریعه مونږ د مالک خدای سره مشوره وکړو؟“ (۸) اخی اب ورته وویل، ”یو بل پېغمبر هم شته چې د امله زوی میکایاه دے. خو زه د هغه نه نفرت کوم، ځکه چې هغه زما دپاره هیڅکله هم ښه پېشگوئی نه ده کړې، همېشه بده پېشگوئی راکوی.“ یهوسفت ورته وویل، ”بادشاه سلامت، داسې مه وایه.“ (۹) نو اخی اب د دربار یو آفسر راوغوښتلو او ورته یې وویل چې لار شه او میکایاه فوراً راوله. (۱۰) د اسرائیل بادشاه اخی اب او د یهوداه بادشاه یهوسفت خپلې شاهي چوغې اغوستې وې او د سامریه د دروازې نه بهر په درمند کښې په خپلو تختونو باندې ناست و او ټولو پېغمبرانو د هغوی په حضور کښې پېشگویانې ورکولې. (۱۱) په هغوی کښې د کنعانه زوی صدقیاه د اوسپنې ښکر جوړ کړل او اخی اب ته یې وویل، ”مالک خدای داسې فرمائی، د دې سره به ته د شامیانو خلاف جنگ وکړې او تباہ به یې کړې.“ (۱۲) هغه نورو ټولو پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائیل، ”رامات جلعاد ته روان شه او ته به کامیاب شې، مالک خدای به تا له فتح درکړی.“ (۱۳) په دې دوران کښې چې کوم آفسر د میکایاه راوستو له تلې وو نو هغه میکایاه ته وویل، ”گوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کامیابې پېشگوئی ورکړې ده، نو لار شه او هم هغه خبرې ورته وکړه.“ (۱۴) خو میکایاه ورته وفرمائیل، ”زه د ژوندی مالک خدای په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څه وائی نو زه به هم هغه ووايم.“ (۱۵) کله چې هغه د بادشاه په مخکښې حاضر شو، نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”میکایاه، ما او یهوسفت له په رامات جلعاد باندې حمله کول په کار دی او که نه؟“ میکایاه ورته د چل سره وویل، ”آو، حمله ورباندې وکړئ، بې شکه تاسو به بریالی شئ. مالک خدای به تاسو له فتح درکړی.“ (۱۶) خو اخی اب وویل، ”ما درته څو ځلې وئیلی دی؟ چې کله ته ما ته د مالک خدای په نوم خبرې کوې، نور ښتیا وایه.“ (۱۷) میکایاه ورته وفرمائیل، ”ما په خوب کښې د اسرائیل لښکر په غرونو باندې داسې خور وکتلو لکه چې د شپون نه بغېر گډې خورې وړې وی.

او مالک خُداي و فرمائيل چي د دې سړو مشر نشته، نو پرېزده چي هغوي په خبر سره کورونو ته لار شي.“ (۱۸) اخیاب يهوسفت ته وويل، ”ما تا ته نه دی وئيلي خه چي هغه زما دپاره بنه پېشگوئي نه اوروي؟ د هغه پېشگوئي تل بده وي.“ (۱۹) ميکاياه دا هم و فرمائيل چي، ”مالک خُداي ته غور ونيسه چي هغه خه فرمائي. ما په آسمان کبني مالک خُداي وليدو چي په خپل تخت باندې ناست وو او خپلې ټولې فرستي يې بنی او گس طرف ته ولاړې وې. (۲۰) مالک خُداي تپوس وکړو چي، اخیاب به خوک دوکه کړي چي لار شي او په رامات جلعاد کبني ووژلې شي؟ نو خه فرستو يو خه و فرمائيل او نورو بل خه و فرمائيل، (۲۱) نو يوه ترې نه راوړاندې شوه، مالک خُداي ته ورنزدې شوه او وې فرمائيل، زه به هغه دوکه کړم. (۲۲) مالک خُداي ترې نه تپوس وکړو چي، خنگه؟ نو هغه روح ورته وويل چي، زه به لار شم او د اخیاب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. نو مالک خُداي ورته و فرمائيل چي، لار شه او هغه دوکه کړه. ته به کامياب شي. (۲۳) مالک خُداي ستا پېغمبران دې ته جوړ کړي دی چي دروغ ووائي خکه هغه په خپله دا فېصله کړې ده چي په تا تباهي راشي.“ (۲۴) بيا صدقيا ه پېغمبر ميکاياه له ورنزدې شو، په مخ يې خپېره ورکړه او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ستا خيال دا دې خه چي د مالک خُداي روح زما نه تله دې او تا سره يې خبرې کړې دي؟“ (۲۵) ميکاياه ورته و فرمائيل، ”تا ته به پته ولگي چي کله ته د پېدو دپاره يوې شاتني کوټي ته لار شي.“ (۲۶) بيا اخیاب خپل يو آفسر له حکم ورکړو، ”ميکاياه گرفتار کړه او د بنار حکمران امون او يو آس شهزاده له يې بوخه. (۲۷) هغوي ته ووايه چي دې په قېدخانه کبني واچوي او د لږې شان روتې او اوبو نه بغير دې هيڅ هم نه ورکوي ترڅو پورې چي زه په خبر سره واپس نه يم راغلي.“ (۲۸) ميکاياه و فرمائيل، ”که ته په خبر سره واپس راشي، نو مالک خُداي به زما په ذريعه کلام نه وي کړي.“ او ميکاياه دا هم و فرمائيل چي، ”زه خه وایم نو دا به ياد ساتي.“

د اخیاب مرگ

٢٩) بیا د اسرائیل بادشاه اخیاب او د یهوداه بادشاه یهوسفط لاپل چې په رامات جلعاد بنار حمله وکړی. ٣٠) اخیاب یهوسفط ته وویل، ”څنگه چې مونږ جنګ له لاپر شو، نو زه به خپل ځان بدل کړم، خو ته خپل شاهي لباس واغونده.“ نو د اسرائیل بادشاه په بدل لباس کښې جنګ له لاپرو. ٣١) د شام بادشاه د خپلو دوه دېرشو جنګی گاپو فوجی مشرانو له حکم ورکړې وو چې د اسرائیل د بادشاه نه بغېر به په هیچا باندې حمله نه کوئ. ٣٢) نو چې کله هغوی یهوسفط بادشاه ولیدو، نو د هغوی ټولو خیال دا وو چې گڼې هغه د اسرائیلو بادشاه دې، نو هغوی په هغه باندې د حملې کولو دپاره راوگرځېدل. خو چې کله هغه چغه کړه، ٣٣) نو هغوی ته پته لگېده چې هغه د اسرائیل بادشاه نه دې، نو هغوی ترې نه راواپس شول. ٣٤) خو یو شامی فوجی یو غشې هسې وویشتلو او په دې باندې اخیاب د خپلې زغرې د جوړ په مینځ کښې ولگېدو. نو اخیاب د خپلې جنګی گاپې چلوونکی ته آواز وکړو، ”زه زخمی شوم، واپس شه او د جنګ نه ووځه.“ ٣٥) جنګ ټوله ورځ سخت وو، او اخیاب بادشاه په خپله جنګی گاپې ایسار وو، تکیه یې وهلې وه او شامیانو ته یې مخ وو. د هغه د زخم نه وینه بهېدله او وینې د جنګی گاپې تخت پټ کړو او په ماښام کښې هغه مړ شو. ٣٦) د نمرېرېواتو په وخت کښې د اسرائیل په لښکر کښې چغې جوړې شوې چې، ”تباه شو، هر سرې دې خپل ځان کور ته ورسی.“ ٣٧) نو اخیاب مړ شو. د هغه لاش سامریه ته یورلې شو او بنځ کړې شو. ٣٨) د هغه جنګی گاپې د سامریه پند سره صفا کړې شوه، چرته چې کنجرو لامبل نو هلته سپو د هغه وینې وڅټلې، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی و چې داسې به کیري. ٣٩) اخیاب بادشاه چې نور هر څه هم کړی و، سره د هغه حساب کتاب چې د هغه محل د هاتی په غابونو بنائسته کړې شوی وو او چې کوم ټول ښارونه یې جوړ کړی و، دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. ٤٠) نو د هغه د مرگ نه پس د هغه په ځای د هغه زوی اخزیاه بادشاه شو.

د يهوداه بادشاه يهوسفت

٤١) د اسرائيل د بادشاه اخی اب د بادشاهی په څلورم کال، د آسا زوی یهوسفت د يهوداه بادشاه جوړ شو. ٤٢) په دې وخت کبني هغه د پینځو دېرشو کالو وو او پینځوويشت کاله يې په يروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور عزوبه د سلحی لور وه. ٤٣) د خپل پلار آسا په شان، هغه هم هغه کار کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کبني صحیح وو، خو علاقائی عبادتخانی تباہ شوې نه وې او خلقو هلته نذرانې پېش کولې او خوشبوئی يې سوزوله. ٤٤) يهوسفت د اسرائيل د بادشاه سره هم صلح وکړه. ٤٥) يهوسفت چې نور هر څه هم کړی دی، د هغه ټولې بهادری او جنگونه، دا هر څه د يهوداه د بادشاهانو په تاریخ کبني ليکلې شوی دی. ٤٦) هغه د ملک نه هغه نران کنجران وشرل کومو چې د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خدمت کولو چې هغوی د هغه د پلار آسا د وخت نه دا کار نه وو پرېښی. ٤٧) د ادوم په ملک کبني بادشاه نه وو، په دې باندې يو خليفه حکومت کولو کوم چې د يهوداه بادشاه مقرر کړی وو. ٤٨) يهوسفت بادشاه تجارتي سمندری جهازونه جوړ کړل چې د اوفير ملک نه سره زر راوړی، خو دا په عصيون جابر کبني مات شول او هيڅکله لا نه رل. ٤٩) نو په هغه وخت د اخی اب زوی اخزيا يهوسفت ته وويل چې، ”زما سړی دې ستاسو د سړو سره سمندری جهازونه چلوی،“ خو يهوسفت دې ته راضي نه شو. ٥٠) يهوسفت مړ شو او د داؤد په ښار کبني په شاهي اديره کبني ښخ شو او د هغه زوی يهورام د هغه نه پس بادشاه شو.

د اسرائيل بادشاه اخزيا

٥١) د يهوداه بادشاه يهوسفت د بادشاهی په اولسم کال، د اخی اب زوی اخزيا د اسرائيل بادشاه جوړ شو او هغه په سامريه باندې دوه کاله بادشاهی وکړه. ٥٢) هغه مالک خدای نارضا کړو او د خپل پلار اخی اب، د خپلې مور ايزيل او د یربعام بادشاه په بد مثال باندې يې عمل وکړو، چا چې اسرائيليان د گناه طرف ته بوتلی وو. ٥٣) هغه د

بعل عبادت او خدمت وکړو، لکه څنگه چې مخکښې د هغه پلار کړې وو. هغه د مالک
خُداى د بنى اسرائيلو خُداى پاک غصه راوپاروله.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.